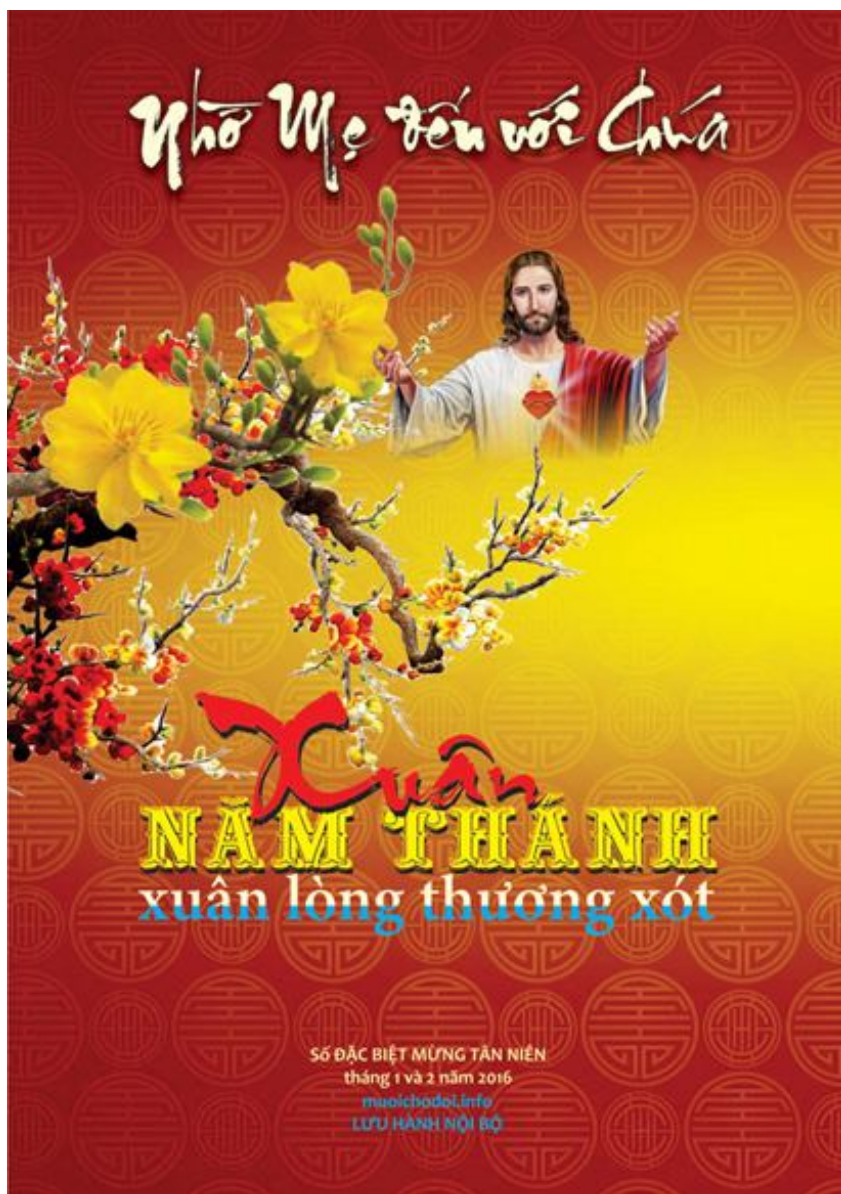

“ĐỂ TẤT CẢ NÊN MỘT”

Lm. Giuse Trần Đình Long

Hàng năm vào ngày

18 đến 25 tháng Giêng, trước lễ kính Thánh Phaolô Tông Đồ trở lại, Giáo Hội vẫn dành một tuần lễ cầu cho các Kitô hữu hiệp nhất. Cầu nguyện cho những người anh em cùng đọc một Kinh Lạy Cha, cùng tin một Chúa, cùng chịu một phép rửa, được hiệp nhất với nhau, không chỉ trong tình thân ái xã giao mà trong một thân mình mà Đức Kitô Giêsu là đầu, đó là ước nguyện tha thiết của Đức Giêsu trước giờ tử nạn: *“Con không chỉ cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con, ĐỂ TẤT CẢ NÊN MỘT, như Cha ở trong con và con ở trong Cha, để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con. Phần con, con đã ban cho họ vinh quang mà Cha đã ban cho con, để họ ĐƯỢC NÊN MỘT như chúng ta là một.”* (Ga 17, 20 -22)

Thánh Phaolô đã khuyến cáo sự chia rẽ trong hàng ngũ giáo dân Côrintô (1Cr 1, 12-13). Người thì nói “tôi thuộc về ông Phaolô, tôi thuộc về ông Apôlô”, kẻ thì nói “tôi thuộc về ông Kêpha, tôi thuộc về Đức Kitô”. Đến nỗi Phaolô phải kêu lên: **“Thế ra Đức Kitô đã bị chia năm xẻ bảy rồi ư?”**

Trong những ngày cuối năm Ất Mùi, chuẩn bị bước sang năm mới Bính Thân, “cuối năm ngồi tính lại sổ đời”, nhìn người rồi lại nghĩ đến mình. Chúng ta cũng cần phải cầu nguyện cho sự hiệp nhất của mỗi giáo xứ, mỗi cộng đoàn.

Kinh Thánh khẳng định: Chỉ một Đức Giêsu Kitô (*không phải ai khác*), đã chịu đóng đinh thập giá vì chúng ta. Chính Đức Giêsu làm cho chúng ta liên kết yêu thương nhau trong một thân mình nhờ cái chết và sự Phục Sinh của Người.

Đức Thánh Cha Benedictô XVI đã khẳng định trong buổi tiếp kiến với khoảng 7000 tín hữu sáng thứ tư 21-1-2009 trong đại thánh đường Phaolô VI: **"Để hiệp nhất, mọi thành phần Dân Chúa phải canh tân nội tâm đích thật, và sống gắn bó với Chúa Kitô"** để đáp lại lời Chúa Giêsu cầu nguyện với Thiên Chúa Cha trong Nhà Tiệc Ly, trước khi chịu khổ nạn: *"Xin cho chúng nên một, để thế gian tin rằng Cha đã sai Con"* (Ga 17,21). Trong lời cầu này, 4 lần Chúa Giêsu đã xin cho các môn đệ được hiệp nhất theo hình ảnh sự hiệp nhất giữa Chúa Cha và Chúa Con. Đây là một sự hiệp nhất chỉ có thể lớn lên theo gương tự hiến của Chúa Con cho Chúa Cha, nghĩa là phải ra khỏi chính mình và hiệp nhất với Chúa Kitô. Ngoài ra trong lời cầu này, hai lần Chúa Giêsu nhấn mạnh mục đích của sự hiệp nhất là "để thế gian tin". Như vậy sự hiệp nhất trọn vẹn gắn liền với cuộc sống và sứ mệnh của chính Giáo Hội trong thế giới này. Trách nhiệm của chúng ta là làm cho thế giới trông thấy ơn hiệp nhất, khiến cho lòng tin của chúng ta đáng tin cậy. Vì vậy thật là điều quan trọng khi mỗi cộng đoàn kitô ý thức được sự cấp thiết phải cùng nhau hoạt động bằng mọi cách có thể để đạt mục đích ấy. Chính sắc lệnh Hiệp Nhất cũng viết: Không thể có sự hiệp nhất chính danh nếu không có sự thanh tẩy tâm hồn.

Đức Thánh Cha Phanxicô trong bài chia sẻ ngày khai mạc tuần lễ cầu cho Hiệp Nhất 2016 cũng nhấn mạnh: "Chúng ta thực sự là Dân Thánh của Thiên Chúa, cho dù, vì tội lỗi của mình, chúng ta chưa hoàn toàn là một dân hiệp nhất. Tình thương của Thiên Chúa, hoạt động nơi Phép Rửa, còn mạnh hơn cả những gì chia rẽ chúng ta. Ở mức độ chúng ta hưởng nhận ân sủng tình thương này, chúng ta còn trở nên Dân Chúa

trọn vẹn hơn thế nữa, và chúng ta cũng có thể loan báo cho tất cả mọi người các kỳ công của Ngài, thực sự bắt đầu từ một chứng từ hiệp nhất chân thành và huynh đệ. Kitô hữu chúng ta có thể loan truyền cho tất cả mọi người quyền lực của Phúc Âm, dần dần chia sẻ các công việc thương xót về cả thể lý lẫn tinh thần. Đó là chứng từ hiệp nhất cụ thể giữa Kitô hữu chúng ta... Chúng ta có cùng một sứ vụ chung đó là truyền đạt tình thương chúng ta đã lãnh nhận cho người khác, bắt đầu là những người anh chị em nghèo khổ nhất và bị bỏ rơi nhất. Trong Tuần Cầu Nguyên này, xin cho tất cả chúng ta là môn đệ của Chúa Kitô tìm thấy con đường cùng nhau hợp tác để mang tình thương của Chúa Cha đến cho tất cả mọi nơi trên thế giới này."

Nguyễn Xuân Trường nhận định: "Hiệp nhất có phải là đồng nhất, có phải là giống nhau y chang không? Chắc chắn là không rồi, bởi vì từ nền tảng Thiên Chúa tạo dựng mỗi người là một chủ thể tự do, là một nhân vị với những nét độc đáo riêng biệt. Con người là hình ảnh của Thiên Chúa sống động chứ không phải những bức tượng vô hồn được đúc bằng một khuôn giống hệt nhau. Ấy vậy mà, thật đáng tiếc, trong cuộc sống, từ tôn giáo đến chính trị, nhiều khi chúng ta lại hay có xu hướng áp đặt ý kiến chủ quan của mình bắt người khác phải tuân theo, bắt người khác phải suy nghĩ giống mình, hành động giống mình. Ai mà suy nghĩ khác ta sẽ quy chụp họ đang có vấn đề! Bắt người khác giống mình là hủy diệt tự do và bản tính của người đó, càng bắt họ giống mình bao nhiêu thì sự hiện hữu của họ càng mất đi bấy nhiêu. Nhiệm vụ của những người lãnh đạo là để cho các thành viên lớn lên, là để cho đời họ thêm phong phú chứ không phải là làm nghèo nàn sự hiện hữu của họ. Hiệp nhất không phải là tất cả cùng khoác trên mình một bộ đồng phục giống nhau như kiểu quân đội hay cảnh sát, nhưng đồng phục của hiệp nhất chính là tình yêu, chính là chung một tấm lòng để làm nên sức mạnh... Hiệp nhất

không phải là giống nhau hết, mà là tổng hòa các sự khác biệt để làm nên một tập thể phong phú, nên một sự hòa đồng chứ không phải đồng hóa. Sẽ thật buồn biết bao khi bức tranh chỉ có một màu đen tối hay một màu đỏ rực chói chang; bức tranh phải có nhiều màu sắc khác nhau trong một sự kết hợp hài hòa. Hiệp nhất đẹp như một bản hòa tấu du dương gồm các nốt nhạc cao thấp, mạnh nhẹ khác nhau chứ không phải là tiếng còi tàu một cung hú inh ỏi. Hiệp nhất như năm ngón tay chung một bàn tay, các ngón tay khác nhau, nhưng kết hợp với nhau thành một bàn tay sáng tạo, một bàn tay làm việc, một bàn tay trao ban. Thầy là cây nho các con là cành nho. - Hiệp nhất hệ tại là cành nho liên kết với cây nho như ngón tay liên kết với bàn tay, chứ không phải là các cành nho hay các ngón tay giống hệt nhau."

Trong thư Galat 5,19-21, thánh Phaolô coi mỗi bất hòa và sự chia rẽ ngang bằng với những tội lỗi cũng như việc làm của xác thịt như gian dâm, ô uế, buông tuồng, thù oán, ghen ghét, buồn giận, cãi lầy,... "cùng các sự khác giống như vậy". Có nghĩa là ai tạo sự chia rẽ, bè đảng, phe cánh "thì không được hưởng nước Đức Chúa Trời". Thế nhưng phần lớn chúng ta được sinh ra trong sự chia rẽ, sống ở trong và giữa nó, nên cảm nhận sự chia rẽ như là chuyện bình thường, không còn ý thức mình đang ở trong sự chia rẽ và cũng khó biết đó là một tội lỗi nghiêm trọng. Do đó khi ai phạm tội tà dâm, phù phép hoặc nghiện rượu thì chúng ta lên án rằng đó là một tội nặng nề, nhưng khi một người tạo phe phái, tạo sự phân rẽ, chúng ta bỏ qua hoặc thậm chí có một sự đồng ý nào đó. Xin Chúa mở mắt chúng ta để ta thấy được sự phân rẽ là một tội lỗi nghiêm trọng, vì khi chúng ta tạo sự chia rẽ thì chúng ta phạm đến thân thể của Chúa Giêsu (1 Cr 3,17; 11,27.29).

Chúng ta đang ở trong những ngày cuối cùng của năm Ất Mùi. Chu kỳ của trái đất đến đây là giáp một vòng quay quanh mặt trời, và như thế là tròn một năm trên trái đất chúng

ta đang ở. Những người cao niên đã thấy rõ thời gian đang kéo con người đi theo chu kỳ của nó, và cũng nhận thấy rằng đời người thật ngắn ngủi, ngắn như hoặc ngắn hơn một cái chớp mắt nữa.

Trong một ngày cuối năm, ông Tản Đà, một thi sĩ thời tiền chiến, khi nhìn vào thân phận mình đã ngán ngẫm mà thốt lên : “Vèo trông lá rụng đầy sân,

Công danh ngắn ngủi có ngán ấy thôi”

Ngày đời của người ta, danh vọng tiền tài thoáng qua nhanh như vệt rơi của một chiếc lá lìa cành, nằm khô héo, bất động cô đơn trên sân nắng.

Tuy nhiên, có một sự nghịch lý trong đời mỗi con người chúng ta mà Kinh Thánh đã nói đến trong thư Rôma đoạn 7 từ câu 15 đến câu 25. Đó là : Thực sự ai cũng biết được cái ngắn ngủi như “bóng câu qua cửa sổ” của đời người. Ai cũng biết được cái **“phù vân, tất cả chỉ là phù vân”** của tiền tài danh vọng. Thế nhưng éo le thay, không một ai có thể thoát ra khỏi cái vòng kiềm tỏa của mãnh lực đó. Nó dai dẳng như những vôi của con bạch tuộc, đeo đẳng cho đến ngày cuối cùng, khi con người nằm hẳn xuống không còn cựa cựa được nữa mới thôi.

Mỗi người chúng ta, sống trên cõi đời này, trong thăm sâu tâm não luôn có 2 tiếng gọi :

1- Tiếng gọi của tiền bạc.

2- Tiếng gọi của Thánh Thần Thiên Chúa.

Tiếng gọi coi tiền của bạc vàng như là Chúa của mình là tiếng gọi của Satan. Tiếng gọi của Thánh Thần là tiếng gọi của lương tâm, của Thần Khí Đức Kitô, và là của chính Đức Kitô.

Gốc của con người chúng ta là tội. Chìm đắm trong tội lụy, chúng ta dễ nghiêng về, dễ bị cuốn hút về tiếng gọi của tiền của. Cho dù là con người thời cổ xưa, hay con người văn minh điện tử thời @ ngày nay cũng vậy. Khẩu hiệu của thế

giới, nhất là của những nước nghèo, vẫn là “Làm giàu trước hết!” Vì vậy không một ai có thể tự mình biết được đường lối của Thiên Chúa, ngoại trừ những kẻ được Thiên Chúa gọi, mà Thiên Chúa thì Ngài gọi hết mọi người. Đây là một chân lý của đức tin. Lời Chúa qua miệng ngôn sứ Isia đã nói rõ vấn đề này, và tin mừng cũng lập lại: *“Đoàn dân đang ngồi trong cảnh tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng, những kẻ đang ngồi trong bóng tối của tử thần nay được thấy ánh sáng bừng lên chiếu dọi”* (Mt 4,16).

Chính loài người chúng ta là những dân đang ngồi trong tối tăm. **Xứ sở của thế gian là xứ sở của tham sân si**, của mãnh lực tiền bạc, háo danh, háo lợi, ganh ghét, kiêu căng, chia rẽ và hỗn loạn. Ai ở trong vòng kiềm tỏa của những thế lực này là ở trong tối tăm và loại trừ Thiên Chúa ra khỏi lòng mình.

Khi Đức Giêsu đến, chính Người là sự sáng. Ánh sáng của Đức Kitô chiếu dọi vào trong tối tăm, không phải tối tăm của thế gian chung chung, mà vào sâu thẳm trong tâm lòng mọi người để xua đuổi tối tăm của Satan và kêu mời dẫn đưa người ta vào vương quốc của ánh sáng Thiên Chúa.

Nếu Đức Giêsu không gọi Andrê, Simon Phêrô, Giacôbê, Gioan thì các ông này muôn đời cũng chỉ là những người chài lưới bình thường, làm bạn với cá tôm biển hồ như trăm nghìn người chài lưới khác, làm sao các ông có thể trở thành những người ngư phủ sắt người được (Mc 1,18).

Suốt chiều dài lịch sử cứu độ, kể từ Adam, không một ai có thể tự mình đến cùng Thiên Chúa. Tất cả phải được mời gọi, lôi kéo. Adam Evà phạm tội thì chạy trốn và đi ẩn mình trong cỏ cây tạo vật, không ẩn mình vào Thiên Chúa! Thiên Chúa phải đi tìm, đi gọi để cứu Adam và cứu cả loài người. Trong suốt lịch sử nhân loại, Thiên Chúa phải đi tìm, đi gọi từng người. Từ Abraham, Môsê, Đavít, cho đến các vị thánh, và tất cả chúng ta, nếu không được lôi kéo thì tất cả vẫn cứ

nằm trong tối tăm, u buồn của Satan và sự chết. Tất cả chỉ là ơn. Nhận thức rõ được sự thật này mới dễ giữ đạo và mới sống đạo tốt được.

Không ai dám hãnh diện là mình trưởng thành trong việc sống đạo. Cũng không ai phải tự ti là mình ấu trĩ trong việc giữ đạo. Tất cả chỉ mù tịt trong việc giữ đạo mà thôi! Phải xác tín rằng đạo Công Giáo không phải là một tôn giáo đầy đầy những lý thuyết tốt lành, thần học cao siêu, mà đạo chúng ta là “một con người” sờ được, đụng được. Đó là Đức Giêsu Kitô. Ai ở trong con người ấy và chỉ ở trong con người ấy mới có đạo. Mọi sự cao siêu tốt lành đều chỉ phát xuất từ con người đó mà thôi.

Khi Con Thiên Chúa bắt đầu rao giảng Tin Mừng về nước Thiên Chúa thì Người đi tìm và mời gọi người ta. Tất cả chúng ta là những người được hưởng ơn gọi như Anrê, như Simon, Phêrô. Vì đạo của Đức Kitô là đạo mặc khải, đạo từ trời đem xuống, không phải là đạo từ đất mọc lên, do con người ta sáng chế ra. Thiên Chúa có mặc khải cho ai thì người ấy mới có được đạo, như chính Đức Chúa Giêsu nói: “Cha trên trời chỉ mặc khải cho những kẻ bé mọn”. Nhưng ở trần gian này, từ Adam đến con người cuối cùng ngày tận thế, chẳng có ai bé mọn. Chỉ có con người từ trời xuống là Đức Giêsu mới là người bé mọn trước mắt Cha là Thiên Chúa. Vì thế chỉ có một Đức Giêsu là người có đạo đích thực và giữ đạo hoàn toàn tốt lành trọn hảo. Còn tất cả chúng ta giữ đạo một cách méo mó, dễ bị phân hóa, chia rẽ, bè đảng. Ai cũng mong tìm vinh dự, tranh đấu cho quyền lợi ảnh hưởng của nhóm mình, của tổ chức, đoàn hội của mình. Không ai chịu nhường ai. Cánh nào cũng muốn “chơi nổi”. Không chịu “xấu chung hơn tốt lỗi”, đi đến chỗ “đoàn kết để chia rẽ”! Như thế vô hình chung chúng ta đã loại trừ nhau, không nhận nhau là anh em mặc dù miệng vẫn rộn rã đọc “Lạy Cha chúng con ở trên trời”. Như thế chúng ta không biết Cha, mà cũng chẳng biết Con,

làm sao chúng ta giữ đạo. Đức Giêsu nói: “Không ai biết rõ người Con, trừ Chúa Cha; cũng như không ai biết rõ Chúa Cha, trừ người Con và kẻ mà người Con muốn mặc khải cho.” (Mt, 11,27)

Vậy tất cả loài người, không trừ một ai, muốn giữ đạo cho đích thực, muốn hiệp nhất yêu thương, phải giữ đạo, phải hiệp nhất với Đức Kitô, và trong Đức Kitô.

Trong những ngày cuối năm Ất Mùi và trong tuần lễ cầu nguyện cho hiệp nhất này, xin Đức Giêsu Kitô cho mỗi người chúng ta nhận ra rằng trên mặt đất này, dù giàu có, vinh quang hay nghèo hèn khốn khổ, tất cả chỉ nằm trong hai thể lực: một là thể lực của tội tăm chia rẽ do Satan điều khiển; hai là mãnh lực của sự sáng hiệp nhất trong quyền năng của Đức Kitô Phục Sinh. Hôm nay tuy là Kitô hữu nhưng tôi đang chịu dưới quyền điều khiển nào? Đức Giêsu Kitô Phục Sinh đang làm chủ đời tôi để tôi biết sống hiệp nhất với anh em, hay mãnh lực tiền bạc, kiêu căng, danh vọng, đam mê, thế gian làm chủ tôi, làm tôi gây xáo trộn, chia rẽ, phân hóa, xa rời anh em.

Hai ông Giacôbê, Anrê, đã làm môn đồ của Đức Giêsu rồi mà còn đặt mình dưới sự điều khiển của tiền bạc và danh vọng: “*Xin thầy cho anh em chúng tôi một người ngồi bên tả, một người ngồi bên hữu trong vinh quang của thầy.*” (Mc 10,37)

Ông Phêrô, đại đệ tử, môn đồ số một của Đức Kitô mà còn đặt mình dưới quyền điều khiển của Satan. Đức Giêsu phải lớn tiếng mắng ông: “Satan! Lui lại đằng sau Thầy!” (Mc 8, 33).

Chỉ đến khi tất cả các ông khiêm tốn quỳ xuống mở lòng ra đón nhận lấy Thần Khí Đức Kitô, các ông để Đức Giêsu làm chủ đời mình, lúc đó các ông mới hết loạn quạng,

mới biết sống hiệp nhất, mới trở thành người Kitô hữu đích thực.

Ngày Tết Bính Thân sắp tới, là một Kitô hữu, nếu nằm trong ánh sáng Đức Kitô, tôi sẽ ăn một cái Tết tung bừng, vui vẻ, tràn đầy hồng ân của tình thương Đức Kitô và của mọi người trong tình hiệp nhất yêu thương, nên một với nhau.

Ngược lại, cho dù là một Kitô hữu, mà tôi lại nằm trong tối tăm của Satan, thì tôi sẽ ăn một cái Tết xa xỉ kiêu căng, trong pháo đỏ rượu hồng, trong ăn nhậu say xỉn, trong bài bạc và trong chia rẽ ganh ghét bè phái mà mãnh lực thế gian sẽ đưa dẫn tôi đến. Như thế chắc chắn sự bình an sẽ không có ở đó, vì Thiên Chúa sẽ không bao giờ hiện diện trong những mưu mống cạnh tranh chia rẽ đó, và ơn gọi Kitô hữu của tôi không phải để làm những cái đó.

Xin hiệp thông bằng "Kinh Cầu Cho Hiệp Nhất" do ĐTC Phaolô VI biên soạn:

*"Lạy Chúa Giêsu,
trước ngày chịu chết vì chúng con,
Chúa đã nguyện cầu cho các Tông đồ và tất cả mọi
người được liên kết với nhau nên một, như Con ở trong Cha
và như Cha ở trong Con.*

*Xin cho chúng con cảm thấy xót xa đau buồn về những
thất tín, chia rẽ nơi chúng con.*

*Xin cho chúng con biết thẳng thắn nhìn nhận, và có
lòng cam đảm để khai trừ mọi lãnh đạm, lòng nghi ngờ và tính
đố kỵ tiềm ẩn nơi chúng con.*

*Xin cho chúng con được gặp nhau trong Chúa
hầu cho tâm hồn và môi miệng chúng con luôn vang
lên lời nguyện cầu hiệp nhất như lòng Chúa ước ao.*

*Lạy Thiên Chúa Tình Yêu hoàn hảo,
xin giúp chúng con tìm thấy nơi Chúa
con đường dẫn đến Hiệp Nhất trong Yêu Thương và Sự
Thật. Amen"*

**Công tác Bác Ái thường kỳ Nhóm Thiện Nguyên Tín Thác*

NĂM MỚI – CÁCH SỐNG MỚI “THẬT KHÁC!”

***T**rong những ngày Lễ Giáng Sinh và Năm Mới, mọi người đưa nhau sắm sửa, tặng quà, họp mặt liên hoan với những bữa tiệc linh đình và ly rượu mừng... bên cạnh sự nhộn nhịp rộn ràng đón mừng ấy, có những thiện nguyện âm thầm dành sự vui chơi giải trí riêng tư trong những ngày lễ cho những anh chị em đau ốm bệnh tật nghèo khó...*

Lần này nhóm thiện nguyện Tín Thác đến thăm và tặng quà của Lòng Chúa Thương Xót cho các bệnh nhân ở trại phong Bến Sắn để thực thi lời ĐTC Phanxicô nhắn nhủ: “Cha hy vọng năm toàn xá sẽ ngày càng khơi lên hình ảnh của một Giáo Hội là dạ curu mang lòng thương xót, và Giáo hội sẽ đến gặp rất nhiều người **‘bị thương’**, những người cần được lắng nghe, được thông cảm, được tha thứ và được có tình yêu”.

Hơn ai hết, những bệnh nhân phong là những người rất cần được cảm thông, được yêu thương chăm sóc để tránh đi những mặc cảm, những thiệt thòi mà họ đang gánh chịu.

Với số lượng 386 phần quà, mỗi phần gồm sách, ảnh, chuối, máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, cùng

TẬP SAN NHỜ MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 1 & 2/2016
MỪNG NĂM MỚI – MỪNG XUÂN NĂM THÁNH

với gạo, mì, nhu yếu phẩm, đường sữa và trái bóng to đẹp... 240 phần quà phát tại hội trường cho những bệnh nhân có thể di chuyển được, còn lại 146 phần nhóm thiện nguyện sẽ mang đến trao tận giường cho những bệnh nhân nặng không đi được, đang điều trị ở các Khoa.

Trong lúc nhóm chuẩn bị quà cho phụ huynh, cha linh hướng cùng một số bạn ra ngoài sân sinh hoạt với các thiếu nhi là con của những bệnh nhân ở đây. Tạ ơn Chúa. Các cháu mạnh khỏe không bị nhiễm bệnh từ cha mẹ. Các cháu nhận được kẹo, bong bóng từ tay ông già Noel, với cô Noel dễ thương nữa. Tất cả cùng nhau nhảy múa, ca hát vui vẻ. Những tiếng cười rộn rã, những

ánh mắt hồn nhiên của trẻ thơ như xóa tan hết nỗi buồn mà các bệnh nhân đã mang theo trong những năm tháng bệnh tật của họ.

Chúa phán: *"Hãy đến với Ta tất cả, hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các ngươi. Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhượng trong lòng, và tâm hồn các ngươi sẽ gặp được bình an. Vì ách của Ta thì êm ái và gánh của Ta thì nhẹ nhàng"* (Mt 11, 28-30) vì thế trong mỗi chuyến công tác, thiện nguyện không bao giờ quên đem Chúa đến cho họ qua những món quà tinh thần chuyển tải lòng Chúa thương xót vì

đó là nguồn mạch an ủi đỡ nâng những con người vất vả lao đao vì bệnh tật túng nghèo.

Hơn 200 bệnh nhân được các bạn thiện nguyện trao tận tay món quà, rồi ngồi bên nhau hàn huyên thăm hỏi chia sẻ... những nhân viên ở đây cũng nhận được phần quà vì họ phục vụ rất tận tình, vất vả nhưng tiền lương chẳng được bao nhiêu.

Anh Phêrô Lâm Chí Ninh, 55 tuổi, có vợ 3 con, là tổ trưởng trông coi 40 hộ gia đình, hầu hết các cháu bé sinh ra được chăm sóc tốt nên các con anh đều khỏe mạnh. Có vài bệnh nhân đi bán vé số dạo, một số hộ chăn nuôi heo, gà vịt, trồng rau phụ thêm vào bữa cơm. Dù được tận tình chăm sóc nhưng họ cũng vẫn luôn mang trong mình nhiều mặc cảm mỗi khi tiếp xúc với người ngoài.

Nhóm đến thăm Khoa Tâm Thần, gồm 23 người, đa số không có người thân, đã bị bệnh phong rồi còn bị tâm thần nữa nên đâu ai dám chứa trong nhà! Việc phục vụ những bệnh nhân này rất cực, phải có tấm lòng thương xót thực sự mới làm được những việc này, nếu chỉ làm vì đồng lương ít ỏi chắc không ai dám làm. Nhân viên phải tắm rửa, thay quần áo và cho họ ăn uống. Ngoài 4 người còn hơi tỉnh táo, số còn lại ngơ ngáo không biết gì, nằm co quắp ú ớ thấy thương lắm, tội lắm!

Phải phục vụ họ mọi sự và cũng không biết họ cần gì muốn gì, nên phải đoán ý họ để giúp đỡ cho họ trong mọi nhu cầu. Có một cụ bà nằm thiêm thiếp và hai chân bị cột vào giường vì cụ bị tâm thần, trong cơn hoảng loạn có thể té xuống đất.

Trong số bệnh nhân tâm thần có một cụ bà khá tỉnh táo. Bà luôn miệng chúc tụng Chúa, cảm ơn cha và mọi người. Bên cạnh đó có một cô bị bệnh hoang tưởng, thấy ai cũng sợ, không chịu tiếp xúc và ăn uống; hàng ngày phải có người dỗ dành và đi mua bánh theo đúng yêu cầu của cô thì cô mới ăn.

Sau khi thăm viếng và cầu nguyện cho họ, nhóm chuyển sang khu bệnh nhân nam. Chị Anna Trần Phan Kim

Thu 36t, phụ trách khu này, vui vẻ tiếp đón nhóm thiện nguyện, cho biết bệnh nhân ở đây đa số là người già yếu liệt phải ngồi xe lăn, nên các nhân viên phải cho họ ăn uống, vệ sinh thay quần áo và hàng ngày an ủi họ. Chị Thu có chồng hai con lành mạnh, được sinh ra trong gia đình cả cha mẹ đều bị phong cùi, bây giờ mặc dù có điều kiện ra ngoài làm việc, nhưng vì cảm thương cảnh đời bất hạnh như cha mẹ mình, nên chị tự nguyện ở lại phục vụ như một nhân viên.

Hôm nay, nhóm Tín Thác đến đây để cảm thông và chia sẻ với những bệnh nhân này vì nhìn thấy Chúa Giêsu trong họ, Chúa phán *“Điều gì các con làm cho một trong những kẻ bé mọn nhất, là các con làm cho chính Ta”* (Mt 25,40) Những tấm ảnh Lòng Chúa Thương Xót được trao tận giường, những tràng chuỗi được đeo vào cổ, vào tay từng người. Cha linh hướng làm phép ảnh tượng, tràng chuỗi. Sau

đó các bệnh nhân giờ cao ảnh lên cùng tuyên xưng: *“Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”* và cất tiếng hát: *"Lạy Chúa Giêsu con tin tưởng nơi Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Vì ngoài lòng Chúa xót thương, không còn nguồn nỷ vọng nào. Chúng con đặt vào Chúa, lòng tín thác của mỗi chúng con..."* Vâng, những con người bệnh hoạn tật nguyên nghèo khó này, còn biết đặt niềm hy

vọng nơi đâu ngoài Lòng Chúa Thương Xót trong "vực sâu nước mắt" này ?

Các thiện nguyện đến trao quà thăm hỏi từng bệnh nhân và giúp đẩy xe lăn đưa họ và quà về phòng. Nhóm tiếp tục đến thăm những bệnh nhân nằm liệt một chỗ không thể ra ngoài. Ông cụ Hòa, 69 tuổi, nằm liệt trên giường 10 năm vì tai biến, nhưng rất vui tươi, cụ cảm ơn và chúc cha cùng nhóm luôn bình an khỏe mạnh.

Trời về chiều, khá mệt vì phải di chuyển đến từng giường bệnh ở những khu vực khác nhau, nhưng các thiện nguyện vẫn giữ được nụ cười vì thấy mình còn quá hạnh phúc, còn được sức khỏe, còn có điều kiện đi chia sẻ nơi này nơi kia, còn có đôi chân chạy nhảy, và vì thế dù mệt dù đói vẫn cố đi đến khu dưỡng lão Nữ. Khu này do chị y tá Lê Thị Nga phụ trách, có 3 phòng gồm 12 bệnh nhân. Chị Nga đã có gia đình riêng, sống tại lưu xá của Trại, nhưng vẫn làm việc ở đây 26 năm rồi. Những bệnh nhân ở khu này vừa già, vừa đau yếu tật nguyên nên các nhân viên phải giúp họ làm mọi việc, từ những việc vệ sinh cá nhân cho đến ăn uống đi lại.

Cô Lý Thị Hèm, 65 tuổi, người Việt gốc Hoa thay mặt cả phòng tạ ơn Chúa, cảm ơn cha và nhóm đã đến thăm nom động viên tinh thần những người bệnh nặng ở đây. Cô Nhôm, 75 tuổi, bệnh nằm ở đây đã 38 năm, theo Đạo Phật, nhưng bây giờ cô xin ảnh Chúa vì cô muốn thờ Chúa...

Nhóm sang Khoa Ngoại, 16 bệnh nhân phong ở đây đều bị bệnh ngoài da, lở loét thân mình, mặt mũi biến dạng, cụt tay cụt chân... thấy cha và nhóm thiện nguyện vào, cả phòng vui mừng rôm rả. Anh Long Tô Tử, 65 tuổi, bị bệnh 20 năm, gia đình không còn ai nên xin vào điều trị ở đây. Bác Mai Văn Duyệt, 82 tuổi, quê Ninh Bình, cả hai vợ chồng đều bị bệnh phong, vợ bác đã mất, nên bác xin vào ở luôn trong trại. Bà Trần Thị Thoại, 73 tuổi, vào trại hồi mới 28 tuổi, gặp

người bạn đời ở đây và kết hôn, nương tựa bên nhau, sống với nhau rất hạnh phúc.

Điểm đến cuối cùng của là Khoa Nội Nhiễm gồm 13 bệnh nhân, có 7 nam và 6 nữ. Cô y tá Nguyễn Thị Thanh Lan cho biết hầu hết bệnh nhân phong ở khoa này đều bị thêm các bệnh tiểu đường, huyết áp, suy thận... nên sức khỏe của họ rất yếu, trừ trường hợp bà Đinh Thị Đời, 85 tuổi, ở trong trại phong 20 năm, dù bị thêm bệnh cao huyết áp, nhưng vẫn còn nhanh nhẹn, chính được máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Một tấm gương đáng khâm phục là chị Trần Thị Nương, 50 tuổi, có gia đình ở ngoài trại, nhưng có người mẹ 96 tuổi, vừa bị bệnh Phong, lại bị tai biến, nên chị phải bỏ nhà cửa để vào đây chăm sóc mẹ mà không hề sợ lây lan gì!

Anh Tăng Văn Đông, 43 tuổi, có vợ một con, đang đi làm thợ bồng nhiên bị nhức nhối tay chân, cứ tưởng mình bị bệnh khớp, chữa mãi không khỏi, cuối cùng bác sĩ tìm ra anh bị bệnh phong. Cuộc sống thật mong manh. Nay đang khỏe mạnh, ai biết được ngày mai thế nào. Có ai dám chắc mình khỏe mãi không? Có ai cho rằng tiền có thể mua được sức khỏe không? Vậy sao đang lúc còn khỏe, đang lúc có tiền của trong tay, không biết tạ ơn Chúa và dùng ân huệ Chúa ban để thực hành lòng thương xót với anh chị em của mình?

Khi người bệnh cuối cùng của trại phong nhận được món quà lòng thương xót cũng là lúc chiều về, mọi người vội vã ăn lót dạ rồi lên xe đến nhà thờ Bến Sắn tham dự lễ. Trong bài giảng, cha linh hướng liên hệ những câu chuyện có thật giữa đời thường: Một vị linh mục khiêm thị và khiêm thánh gốc Do Thái đã chiến đấu với bệnh tật và nỗ lực học hỏi để tìm ra những phương cách tốt nhất hầu nâng đỡ cho những người khiêm thánh khiêm thị và đã tín thác vào lòng thương xót của Chúa với lời xác tín: **“Khuyết tật của tôi là món quà của Chúa”** và **“Khiếm thánh và khiêm thị là một sự hải hùng, nhưng với tôi đó là một lối sống khác”**.

Phải có một lối sống khác. Lối sống *"lội ngược dòng"* để đi loan truyền và làm chứng cho lòng thương xót của Chúa, vì như Đức Thánh Cha Phanxicô nhận xét *"Lòng Thương Xót bây giờ rất hiếm!"*

Tại lễ Đức Mẹ Sầu Bi ngày 15-9-2015, Tòa thánh đã công bố sứ điệp ĐTC Phanxicô gửi nhân ngày Quốc Tế các bệnh nhân 11-02-2016 với tựa đề: *"Tín Thác nơi Chúa Giêsu như Mẹ Maria: bất cứ gì Ngài nói với anh em, hãy cứ làm"*. ĐTC nói rằng đức tin là chìa khóa giúp tín hữu nhận ra bệnh tật có thể là cách thức đưa ta đến gần hơn với Chúa Giêsu, Đấng mang gánh nặng của thập giá và luôn bên cạnh mỗi người. Đức tin không làm cho bệnh tật hay đau khổ biến mất, nhưng cung cấp cho mỗi người một chìa khóa đọc hiểu, qua đó có thể khám phá ra ý nghĩa sâu xa của điều mà mình đang trải qua.

Hướng về Năm Thánh Lòng Thương Xót và ngày Quốc Tế các bệnh nhân sẽ được cử hành tại Thánh Địa, ĐTC nhấn mạnh rằng, mỗi bệnh viện hay nhà săn sóc có thể là một dấu chỉ hữu hình, đồng thời là nơi giúp thăng tiến nền văn hóa gặp gỡ và hòa bình, nơi bệnh tật, khổ đau cũng như sự chia sẻ, giúp đỡ và tình huynh đệ góp phần vào việc chiến thắng mọi chia rẽ.

Phải có "một lối sống khác". Không thể cứ trôi theo giòng đời "ai sao tôi vậy" để được yên thân. Không thể cứ bám lấy lối sống cũ, yên hàn, an toàn cho bản thân, chắc chắn cho cái ghế, cho vị trí, địa vị mình đang ngồi. Không thể cứ sống trong sợ sệt lo lắng, cứ bám chặt vào cái gọi là "truyền thống", đường xưa lối cũ, mà không dám sáng tạo, không dám dẫn thân, không dám theo lời mời gọi của ĐTC là:

"Giáo hội không ở đó để lên án, nhưng để có cuộc gặp gỡ với Lòng Chúa Thương Xót, một tình yêu vô cùng sâu thẳm. Để thực hiện được điều này, cha luôn lặp lại là mình cần phải đi ra. Đi ra khỏi nhà thờ, đi ra khỏi giáo xứ, đi ra để

TẬP SAN NHỜ MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 1 & 2/2016
MỪNG NĂM MỚI – MỪNG XUÂN NĂM THÁNH

đến với giáo dân nơi họ sống, nơi họ đau khổ, nơi họ hy vọng".

Lối sống khác ấy theo ĐTC Phanxicô là nhìn vào lòng mình và tự hỏi: *"Tinh thần nghèo khó của tôi thế nào? Tôi vô tư được sao? Tôi đối đãi với những 'người nhỏ bé' như thế nào? Vì 'người nhỏ bé' trong anh em của tôi là người bị bỏ rơi và thấp bé nhất trong thế giới, là những người bị thế gian khinh miệt. Nhưng từ nơi họ, một nụ cười của người bị liệt, hay thậm chí một*

cái hôn đầy nước dãi, có thể cho thấy sự ân cần và Lòng Thương Xót của Thiên Chúa"

Chia tay Bến Sắn, mới hơn 20 giờ tối, nhưng con đường của tỉnh lẻ ít bóng đèn điện làm cho mọi người có cảm giác như đêm đã khuya. Tất cả đều vui vì được tham gia một chuyến công tác có nhiều ý nghĩa và được chia sẻ phần nào nỗi đau của những bệnh nhân phong cùi bất hạnh.

Mọi người vẫn cười nói dù đôi chân nặng chịch vì đi bộ nhiều, nhưng sự mỏi mệt của đôi chân không bằng những suy tư trăn trở nặng lòng trong tâm tư mỗi thiện nguyện Tín Thác: **"Làm thế nào để có một lối sống khác"?**

*Thiện Nguyện Tín Thác Bến Sắn
chiều cuối năm
(xem thêm hình ảnh ở bìa 2 và 3)*

KHAI

BÚT

ĐẦU

NĂM

□ **M**ong Một Tết -
**Sống An Bình Giữa Giòng
Đời Biến Dịch**

*"Nhân loại sẽ không
được bình an cho đến khi
nào quay về với Lòng
Thương Xót của Cha với
niềm tín thác" (Nhật Ký
Faustina, 300)*

*"Linh hồn ôi tràn
ngập một niềm an bình sâu
xa hơn bất cứ những gì tôi đã
từng cảm nghiệm trước đây.
Một sự bảo đảm của Chúa
mà không gì có thể xóa nhòa.*

*Một niềm bình an sâu xa
không gì có thể làm xao
động. Cho dù tôi phải băng
qua một cuộc thử thách khắc
nghiệt nhất đi nữa. Tôi vẫn
an bình; chính Thiên Chúa là
Đấng cai quản mọi sự."*
(Nhật Ký Faustina, 1660)

Nhấp chén trà đầu
xuân, nhìn lại cuộc khủng
hoảng kinh tế toàn cầu trong
năm vừa qua đã làm cho
cuộc sống trở nên tồi tệ hơn,
tác động đến khắp mọi người
mọi nơi trên thế giới, giữa
những người đã từng biết đến
sự giàu có cũng như giữa
những người chỉ từng biết

đến sự nghèo đói. Sự đau khổ có mặt ở khắp mọi nơi, những đau khổ cả về vật chất lẫn tinh thần đều tăng trưởng... Ngày đầu năm, gặp nhau tay bắt mặt mừng, chúc cho nhau những điều tốt đẹp và hy vọng lời chúc sẽ thành hiện thực. Không thể hình dung một cuộc sống tràn ngập sợ hãi, không có hy vọng. Không có sự tăng trưởng thì con người chỉ tàn lụi....

Trái với tin tưởng thông thường cho rằng nỗi sợ hãi và niềm hy vọng đối nghịch nhau. Niềm hy vọng chẳng bao giờ bước vào một căn phòng mà không có nỗi sợ hãi đi bên cạnh. Nếu ta hy vọng thành tựu một điều gì đó, ta cũng e sợ rằng ta sẽ thất bại (?) Không bao giờ ta có điều này mà không có điều kia!

Hy vọng chính là động lực thúc đẩy ta hành động. Sáng Mùng Một Tết, đi Lễ Đầu Năm, ta hình dung một viễn tưởng cụ thể cho một tương lai trong năm mới khả dĩ phù hợp với ước muốn

của mình, rồi ta cố gắng làm việc một cách tích cực trong suốt năm để chuyển ước mơ ấy thành hiện thực. Làm sao ta có thể làm được điều đó nếu không hy vọng thành công? Chẳng nào ta còn giữ cho niềm hy vọng mãi sống động, ta vẫn còn có mặt trên bước đường dẫn đến thành công.

Đốt nén hương xuân, ta nhủ lòng sẽ hết lòng với công việc đang làm, ta được thúc đẩy bởi niềm hy vọng, nhưng rồi có lúc phải đối đầu với bao trở lực, trở ngại làm cho ta chán nản, và mất tinh thần. Những lúc như thế, ta cảm thấy cuộc đời trở nên vô nghĩa. Ta hết hy vọng sự việc sẽ thay đổi tốt đẹp hơn. Và ta học được cái giá phải trả cho niềm hy vọng. Bởi vì kẻ đồng hành với nó, “người khách không mời”, cũng đang hiện diện. Đó là sự sợ hãi về nỗi thất bại, với bao hậu quả kèm theo! Ta thường bỏ cuộc tại đây.

Trước thềm năm mới, ta tự hỏi: *“Làm cách nào vượt qua sự sợ hãi và giữ*

mãi được niềm hy vọng đầu năm?” Chỉ khi nào được giải thoát khỏi sự sợ hãi, ta mới tự do phát huy năng lượng vẫn tiềm tàng trong con người mình để giữ vững được lòng tin, ngay cả khi những cố gắng của ta chỉ đem lại những kết quả nhỏ bé, hoặc... chẳng có kết quả nào cả! Cái cảm giác “*bấp bênh*” không cậy dựa vào kết quả đó làm tăng năng lực của ta để tiếp tục sáng tạo nên một điều gì mới mẻ. Dù sao đi nữa, ta cũng thấy rằng những người kiên trì, những người có khả năng chịu đựng được đường dài, chính là những người không gấn chặt vào kết quả.

Ta đưa ra những dự án trong ngày đầu năm, nhưng ta không tìm kiếm sự an toàn trong các kế hoạch hay trong sự thành tựu. Ta dám đánh đổi sự chắc chắn để lấy sự hiểu biết, đổi sự sợ hãi để thay bằng tấm lòng cởi mở, rộng lượng. Ta lao vào vấn đề, xem những nỗ lực của mình như những kinh nghiệm sống, và học hỏi

trong lúc tiến bước. Ta dần thân vào việc tìm kiếm những giá trị đích thực và chất lượng của cuộc sống thay vì bận tâm lo lắng về việc làm thế nào để khỏi bị thất bại!

Bất kỳ khi nào ta phát hiện ra điều gì có tác dụng đến sự sống, có giá trị cho cuộc sống, ở đó có sự hoạt động mạnh mẽ của một năng lượng khổng lồ trong ta, và thường đi kèm một nụ cười! Vậy là sự sẵn lòng để cảm thấy sự *bấp bênh*, chấp nhận đối mặt với thực tế, chính là bước đầu tiên để vượt ra ngoài nỗi sợ hãi và giữ vững niềm hy vọng.

□ Mùng Hai Tết - Sống Trọn Vẹn Những Giây Phút Hiện Tại

"Lạy Chúa của con, được chịu đau khổ vì Chúa thật ngọt ngào biết bao, đau khổ tận tâm tận trong sự khuất phục, âm thầm như một hy tế không được ai nhìn thấy, tình nguyện như pha lê,

không một an ủi hay một người bên cạnh.

Linh hồn tôi cháy lên trong tình yêu năng động. Tôi không phung phí thời giờ để mơ mộng. Tôi đón nhận từng giây phút khi nó đến, vì điều ấy nằm trong khả năng của tôi. Quá khứ không thuộc về tôi; tương lai không phải của tôi; với tất cả tâm hồn, tôi cố gắng lợi dụng giây phút hiện tại” (Nhật Ký Faustina, 351)

Thấp nén nhang ngày Mồng Hai Tết nhớ đến ông bà tổ tiên. Nhìn làn hương quện bay trong nắng xuân, lòng bồi ngùi hồi tưởng chuyện năm xưa, rồi xao xuyến nghĩ đến chuyện ngày mai. Chợt thấy nỗi sợ hãi thường bắt đầu bằng việc ngoái nhìn về quá khứ, hay ngóng nhìn về tương lai, mà quên mất khoảnh khắc hiện tại là nơi ta có một cái nhìn trong sáng, không bị che phủ bởi lớp mây mù của sự sợ hãi.

Patrul Rinpoche là một vị thầy Tây Tạng của thế

kỷ 19 đã diễn tả chân lý ấy như sau: “Đừng kéo dài quá khứ. Đừng mời gọi tương lai. Đừng để bị lừa gạt bởi vẻ bên ngoài. Cứ an trú trong tình thức của hiện tại. “Tất nhiên khi ta cố gắng để sống một cách bình thản như không có việc gì xảy ra, trong lúc mọi việc đang sụp đổ dưới chân ta, **đang “tan rã” chung quanh ta... quả không phải là một việc dễ dàng. Không dễ dàng chút nào. Nhưng rồi những ngày ấy cũng trôi qua... “ngày buồn rồi cũng qua mau”!**

Mắt chợt cay cay, nhớ đến các bậc tiền nhân đã trải qua biết bao khó nhọc thử thách mà vẫn giữ vững lòng tin. Tự nhủ mình phải có sự nỗ lực vượt bậc trong năm mới này, và phải có một tinh thần kỷ luật “thép” để nhắc nhở mình cản trở về với khoảnh khắc hiện tại, nhất là khi có thể thấy rằng những quyết định được thực hiện trong hiện tại có thể gây hại cho người khác, hoặc sẽ có những hậu quả tệ hại trong tương lai. Chỉ khi nào được

giải thoát khỏi “*tham-sân-si*” ta mới có khả năng thấy được tình thế cách rõ ràng, nhận thức trọn vẹn sự việc và quyết định đúng đắn điều gì cần làm và nên làm, không mảy may lo nghĩ những hành động ấy có mang lại thành công hay không. Thế là ta đã có cách sống an bình giữa giòng đời biến dịch. Sống trọn vẹn giây phút hiện tại như là hồng ân Chúa trao ban.

□ Mồng Ba Tết - Không Lệ Thuộc Vào Kết Quả Công Việc

"Lạy Chúa Giêsu, giờ đây con không biết có gì có thể làm ngưng được lòng mến con dành cho Chúa, cho dù đau khổ, chống đối, lừa thiêu hay gươm chém, và cả cái chết nữa. Con cảm thấy mình mạnh mẽ hơn tất cả những thứ này.

Không gì có thể sánh được với tình yêu. Con thấy dưới mắt Chúa, những điều nhỏ mọn nhất, nhưng được thực hiện do một linh hồn

thành tâm yêu Chúa cũng mang một giá trị vĩ đại"
(Nhật Ký Faustina, 340)

Ăn bữa cơm họp mặt Đầu Năm với gia đình. Trong bữa cơm, chia sẻ với nhau về công việc làm ăn buôn bán. Ai cũng mong ước đạt được thành quả trong công việc của mình, dù việc Đạo hay việc Đời! Chợt nhớ đến Thomas Merton, một nhà Thần Học Công Giáo thời danh đã chia sẻ với một người bạn đang cảm thấy tuyệt vọng: “*Đừng lệ thuộc vào những kết quả... Bạn có thể đối mặt với sự thật là công lao của bạn sẽ trở thành vô nghĩa, nghĩa là chẳng có giá trị gì, và bạn hoàn toàn chẳng thành tựu được điều gì cả. Nếu không muốn nói là những kết quả còn trái ngược với những gì bạn từng mong muốn. Khi bạn đã quen dần với cách tư duy này, bạn bắt đầu ngày càng tập trung hơn, không phải vào kết quả của công việc, mà là vào tính đúng đắn, giá trị của việc làm. Tức*

là cái trọng tâm, cái cốt lõi chân thật của công việc mà bạn thực hiện. Dần dần bạn càng bớt “chiến đấu” cho một ý tưởng, thay vào đó, bạn càng tăng việc phấn đấu cho con người, những con người cụ thể nào đó... Cuối cùng, chính thực tại của mối quan hệ của con người chúng ta là điều cứu vãn mọi sự.”

Thomas Merton đã nói một cách rất thành thật. Kết quả chẳng là vấn đề gì cả. Chính con người và các mối quan hệ trong sáng như tình người, sự quan tâm không vụ lợi, sự sẵn lòng chia sẻ dưới mọi hình thức... mới đem lại ý nghĩa cho nỗ lực vươn tới tầm cao chân thật của con người chúng ta. Nếu ta được giải phóng khỏi nỗi sợ hãi, khỏi mọi mong muốn phải thành công (*bằng bất cứ giá nào*), ta sẽ phát hiện ra lòng yêu thương thật đơn giản và dễ dàng. Ta không còn là những vật, những **“con dê để tế thần”**, không còn tiếp tục kết án, kể cả trách móc chính mình, và

nhất là không còn cảm thấy thất vọng vì nhau, vì đã nhận thức được rằng thực sự ta đang ở trong một cái toàn thể. Và đó là điều đáng nói nhất.

Nhìn ra thế giới bên ngoài trong năm mới này, ta thấy cho dù hoàn cảnh có tuyệt vọng thế nào chăng nữa, chính những mối quan hệ giữa con người với nhau đã mang lại cho chúng ta sự an ủi và niềm vui thực sự.

Bao lâu chúng ta còn cần đến nhau – **“ngày sau sỏi đá cũng cần có nhau”** – bao lâu chúng ta còn cảm thấy có người quan tâm đến mình, ủng hộ mình, chúng ta còn có thể chịu đựng được mọi nhọc nhằn từ cuộc sống khắt khe, từ cái vô tâm, vô tình của con người. Chúng ta được an ủi và thêm sức mạnh nhờ có mặt giữa mọi người.

Chúng ta cần có nhau. Chúng ta không cần một kết quả nhất định nào. Chúng ta chỉ cần chung sống với nhau, biết tôn trọng nhau và thật lòng yêu thương nhau.

Chúng ta khác mà không khác... có khác gì đâu !

Khép lại những giòong khai bút đầu năm, xin gửi đến tâm sự của một người phụ nữ Zimbabwe sống trong một đất nước mà bạo lực, khủng bố và đói khát như cơm bữa. Trong cơn đau buồn nhất đời mình, chị đã thốt lên: *"Trong nỗi đau buồn của mình, tôi đã thấy mình được nâng đỡ. Tất cả chúng ta níu kéo từng người một trong cái mạng lưới từ ái kỳ vĩ đến mức không thể tin ngay được. Đau buồn và yêu thương ở cùng một chỗ. Tôi cảm thấy như thể quả tim vỡ tung với tất cả sự nâng đỡ ấy!"*

Chúng ta có thể nào làm công việc của mình mà chẳng nhìn thấy kết quả chẳng ?

Chúng ta có thể nào hết lòng với công việc mà công việc sẽ có kết quả, nhưng không phải trong đời mình chẳng ?

Chúng ta có thể nào vui lòng gieo cấy mà chẳng

màng đến một vụ gặt chẳng ?

• Lời Đáp Trả

"Hôm nay, tôi đã hiểu, cho dù chưa hoàn thành được một phần nào trong những công việc Chúa đang yêu cầu đi nữa, tôi vẫn được ân thưởng như đã chu toàn tất cả, bởi vì Thiên Chúa nhìn vào ý hướng của tôi khi khởi sự."

Cho dù hôm nay Chúa có gọi tôi về với Người đi nữa, công cuộc cũng không vì đó mà dang dở, vì chính Người là Thiên Chúa của công việc cũng như của người làm việc. Phần tôi là phải yêu mến Chúa đến điên cuồng.

Mọi công việc không khác gì một giọt nước bé nhỏ trước mặt Người. Chính tình yêu mới có ý nghĩa, sức mạnh, và công trạng. Chúa đã mở toang những chân trời mệnh mông trong linh hồn tôi - tình yêu lấp đầy những vực sâu khiếm khuyết" (Nhật Ký Faustina, 822)

"Lạy Chúa Giêsu của con, con quá hiểu sự trọn lành của con không hề ở việc Chúa truyền cho con thực thi những công việc vĩ đại này của Chúa – Ô không! – Sự cao trọng của linh hồn không hề ở điều này, nhưng ở tình yêu chí thiết dành cho Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, tự thâm sâu, con hiểu những thành tựu lớn lao nhất cũng không thể sánh được với một hành vi mến yêu với Chúa thuần khiết. Con ước ao được trung thành với Chúa và thực thi lệnh truyền của Chúa. Con vận dụng hết sức lực và trí năng để thực hiện tất cả những gì Chúa đang đòi hỏi, nhưng con không dấn bèn tở vương một chút nào với tất cả điều ấy. Con làm mọi sự chỉ vì đó là thánh ý Chúa.

Trọn khối tình yêu con được đắm chìm, không phải trong những công việc của Chúa, nhưng là trong chính Chúa, ôi Đáng Tạo

Hóa và Thiên Chúa của con!" (Nhật Ký Faustina, 984).

"Khi tôi xin Chúa Giêsu tha thứ vì tôi đã thực hiện một hành vi mà liền sau đó đã hóa ra một sự bất toàn. Chúa Giêsu đã trấn an tôi bằng những lời này:

"Hỡi ái nữ của Cha, Cha ban thưởng cho con theo ý hướng ngay thẳng của con ngay lúc thực hiện hành vi. Lòng Cha vui mừng vì con đã tưởng nghĩ đến tình yêu Cha lúc hành động, và điều ấy thật hiển nhiên; và ngay cả bây giờ, con vẫn rút được lợi ích từ việc này; tức là từ việc hạ mình. Đúng thế hỡi con, Cha muốn con luôn luôn có một ý hướng thật tinh ròng ngay cả khi con làm những công việc nhỏ mọn nhất" (Nhật Ký Faustina, 1566)

**Lm. Giuse Trần Đình Long*

**Công tác Bác Ái thường kỳ Nhóm Thiên Nguyên Tín Thác*

MỞ CỬA NĂM THÁNH – MỞ CỬA TÂM LÒNG

"C húng ta đã tiến tới ngưỡng

cửa của Năm Thánh, cửa đang đóng. Trước chúng ta là một cửa vào, thế nhưng không phải chỉ là Cửa Thánh, cửa khác - cửa cao cả của Tình Thương Thiên Chúa, và đó là một cửa đẹp! - cửa đón nhận lòng thống hối của chúng ta, bằng cách ban ơn tha thứ của Ngài. Cửa này mở toang ra; phần chúng ta cần một chút can đảm để bước qua ngưỡng cửa. Mỗi người chúng ta đều chất chứa trong mình những thứ đè nén chúng ta. Tất cả chúng ta ai cũng thế. Tất cả chúng ta đều là tội nhân! Chúng ta hãy lợi dụng thời điểm đang đến đây để bước qua ngưỡng cửa của tình thương Thiên Chúa, Đấng không bao giờ mệt mỏi thứ tha, không bao giờ chán ngán trông chờ chúng ta! Ngài nhìn đến chúng ta, Ngài luôn ở bên chúng ta. Hãy can đảm lên! Chúng ta hãy đi qua cửa ngõ này!" (ĐTC Phanxicô 18-11-2015)

Chúa Nhật 13-12-2015 thực sự là một ngày rất đặc biệt đối với giáo hội, ngày mở cửa Năm Thánh cho các nhà thờ chính tòa trên toàn thế giới, ngày ân sủng Lòng Chúa Thương Xót tràn đổ cho mọi tín hữu. Các thành viên trong nhóm thiện nguyện Tín Thác cũng

vui mừng không kém, hòa mình vào niềm vui của giáo hội, nhóm đã làm một việc làm cụ thể và thiết thực là trao tặng 500 phần quà Lòng Thương Xót cho các anh em dân tộc có hoàn cảnh khó khăn ở vùng sâu vùng xa thuộc xứ Đại Lộc, hạt Bảo Lộc, giáo phận Đà Lạt.

Cha xứ Toma Trần Trung Phát cho biết Đại Lộc là một giáo xứ mới thành lập, bao gồm hai xã Lộc Thành và Lộc Nam thuộc Huyện Bảo Lâm, Tỉnh Lâm Đồng, trải dài đến hơn 40 km xuống giáp Tỉnh Phan Thiết. Cư dân nơi đây khoảng 9.000 người, trong đó anh em dân tộc khoảng 3.000 người bao gồm cả Công

giáo và không Công giáo. Người dân chủ yếu là làm mướn, thu nhập thấp, đặc biệt là anh em dân tộc nơi xã Lộc Nam rất thiếu thốn về nước sinh hoạt, mùa nắng càng hạn hán, càng thiếu nước hơn. Việc đào giếng và khoan giếng rất khó khăn vì địa hình hầu hết là đá xanh trắng rất cứng, chi phí khoan giếng rất cao nên người dân nghèo nơi đây không có khả năng khoan giếng. Có thôn khoảng mấy chục hộ gia đình chung nhau dùng một khe suối nhỏ xíu. Từ 5 giờ sáng, lũ trẻ con không đi học và những người phụ nữ lớn tuổi đã xếp hàng chục chờ hứng nước, có khi phải chờ đến 9 giờ sáng mới lấy được nước dưới cái nắng bỏng rát da người. Nước được đựng trong các chai nhựa 1.5 lít và trong các chai lọ cũ kỹ mà họ có thể tận dụng được, sau đó được gửi về nhà trên con dốc đứng. Nguồn nước sông Đại Bình ô nhiễm không ăn được. Đời sống

của người dân nơi đây rất khó khăn, thiếu ăn, thiếu mặc, trẻ em thất học, lêu lổng, sinh ra tiêu cực, tệ nạn.

Người mục tử luôn trăn trở làm sao có một hệ thống lọc nước để cung cấp tương đối đủ nước sinh hoạt cho bà con nơi đây, nhưng chi phí cao chưa đáp ứng được, làm sao đây? Mong lắm nhiều bàn tay cùng mở ra góp sức giúp đỡ cho bà con nơi đây. Nguồn nước sinh hoạt thiếu thôn, nhà vệ sinh chưa có, thiếu thốn lắm, khổ sở lắm...

Hiểu được nỗi khổ của người dân nơi đây, bàn tay nối kết bàn tay, trái tim kết nối trái tim, Lòng Chúa Thương Xót thúc đẩy nhóm Thiện nguyện Tín Thác đến với nơi xa xôi hẻo lánh này.

5giờ sáng, khi thành phố còn ngái ngủ, các thiện nguyện Tín Thác đã nhanh chóng khăn gói lên đường vượt hơn 200 km đường đèo để đến với các anh chị em nghèo vùng sâu vùng xa, chia sẻ 500 phần quà là gạo, mì, nhu yếu phẩm và món quà tinh thần là sách, ảnh, CD bài giảng Lòng Thương Xót, tài liệu Năm Thánh Lòng Thương Xót để chia sẻ bớt nỗi khổ vì thiếu thốn vật chất và tinh thần mà họ phải chịu.

Niềm vui của các anh chị em trong nhóm thiện nguyện Tín Thác và các anh em dân tộc thuộc giáo xứ Đại Lộc được Thánh Phaolô động viên: *“Anh em hãy vui lên trong Chúa. Tôi nhắc lại một lần nữa anh em hãy vui lên, vì Chúa đã đến gần”, vì năm nay là Năm Thánh Lòng Thương Xót. Vị cha chung của giáo hội nhắc nhở: “Tất cả mọi gia đình và toàn thể Giáo Hội đã được phấn khích mạnh mẽ để gặp gỡ nhau ở ngưỡng cửa mở ra này. Giáo Hội được phấn khích để mở ra các cửa ngõ của mình, để cùng Chúa đi ra gặp gỡ những người con cái nam nữ trên đường phố, đôi khi đang bất định, đôi khi bị lạc loài, trong những thời buổi khó khăn này. Các gia đình Kitô hữu đặc biệt được phấn khích để mở cửa ra cho Chúa là Đấng đang chờ đợi để vào, mang theo phúc lành của Người và tình thân của Người. Mà nếu cửa của tình thương*

Thiên Chúa bao giờ cũng mở thì các cửa nơi các nhà thờ, nơi các cộng đồng, nơi các giáo xứ, nơi các tổ chức, nơi các giáo phận của chúng ta cũng cần phải mở ra, nhờ đó tất cả chúng ta có thể ra đi mang theo tình thương của Thiên Chúa..." Thế là thiện nguyện Tín Thác vâng lời người cha chung, ra đi mang theo tình thương của Thiên Chúa...

11 giờ trưa, nhóm đã đặt chân đến giáo xứ Đại Lộc, con nằng như mên khách nên như tươi hơn vàng hơn, khiến má các cô thiện nguyện ửng hồng. Nhanh chóng bắt tay vào việc, các bạn thiện nguyện áo đồ chuyển tay nhau gạo, mì, nhu yếu phẩm và quần áo ra điểm phát quà. Ai bảo dân Sài Gòn là dân văn phòng, chân yếu tay mềm? Nhìn các bạn thiện nguyện chuyển tay nhanh thoăn

thoắt 500 phần quà, mỗi phần 10 ký gạo, một thùng mì, nhu yếu phẩm thì bạn phải suy nghĩ lại. Cha linh hướng đội con nằng mau mắn hướng dẫn các thiện nguyện viên hết sức khẩn trương và nhiệt tình... Sau hơn một tiếng đồng hồ cật lực làm việc dưới nắng, gạo mì và nhu yếu phẩm đã được chất thành núi. gương mặt thiện nguyện viên và cha linh hướng mờ hồ nhễ nhãi, thở dốc, mệt nhưng nụ cười vẫn luôn nở trên môi. Hình ảnh thật dễ thương là cha xứ Đại Lộc cũng nhiệt tình cùng Tín Thác chuyển gạo mì đến điểm phát quà, không ngại việc, không sợ mệt, đó là hình ảnh đẹp của người mục tử sống

cùng với đàn chiên của mình. Nhóm bơm bong bóng đã thổi lên một không khí Noel sắp đến gần, những trái bóng hình ông già Noel đã được thổi căng phồng sẵn sàng để truyền đến tay đến những anh chị em dân tộc nghèo.

12 giờ 30 trưa, nhóm dừng tay lột dạ bữa cơm trưa đạm bạc, nhanh nhanh vì các anh em dân tộc đã đến nhận quà đông đủ. Trước khi trao tặng món quà vật chất, cha linh hướng và nhóm thiện nguyện đã trao cho các anh em dân tộc nơi đây một món quà tinh thần giá trị hơn, là ảnh sách, CD bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, tập san "Nhờ Mẹ đến với Chúa" số đặc biệt mừng Năm Thánh Lòng Thương

Xót, tràng chuối Mân Côi, chuối Lòng Thương Xót, và 100 máy nghe 500 bài giảng Lòng Thương Xót. Những món quà tinh thần được trao đến tay họ như nắng hạn gặp mưa rào, họ đón nhận rất nhiệt tình và mừng rỡ. Một rừng cánh tay vươn lên đón lấy tấm ảnh Lòng Chúa Thương Xót cho thấy họ rất khao khát đón nhận Lòng Chúa Thương Xót vì họ chưa bao giờ nhận được món quà độc đáo này. Niềm vui như được nhân đôi khi những bao gạo, thùng mì và nhu yếu phẩm được trao tận tay các anh em dân tộc. Không khí buổi phát quà như ngày hội của Lòng Thương Xót, người trao kẻ nhận ai nấy đều vui mừng khôn xiết. Ông già Noel với một bao đầy những chiếc

kẹo xinh xắn và chiếc chuông trong tay làm cho không khí Noel tung bừng nhộn nhịp. Ông đang nhể nhãi mồ hôi trao cho các em những chiếc kẹo ngọt ngào như những nụ hôn của Thiên Chúa giàu lòng thương xót dành tặng cho lũ trẻ nghèo nơi đây. Cô bé Liên đang ngồi xe lăn vui vẻ ôm món quà với đôi tay không khoèo tràn trề xúc động.

Với thông điệp qua những trái bóng hình ông già Noel, cha linh hướng chia sẻ *“Noel nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta, chúng tôi là những người con cái của Chúa, nên chúng tôi cũng đến với anh chị em để muốn nói một điều là Chúa yêu thương mọi người và mời gọi mọi người yêu thương nhau, đặc biệt là trong Năm Thánh Lòng Thương Xót là phải thương xót tất cả mọi người, không phân biệt Tôn Giáo, không phân biệt người Kinh hay Dân Tộc, không phân biệt người giàu hay người nghèo, người có đạo hay không có đạo, vì chúng ta đều là anh chị em với nhau, đều là người dân cùng một nước Việt Nam cho nên lá lành đùm lá rách, còn chúng tôi lá rách đùm lá nát!...”*

Có rất nhiều người đến tham gia buổi phát quà nhưng không có phiếu, hỏi ra là họ đến để cầu nguyện tham dự thánh lễ và kín mức nguồn ân sủng nơi Lòng Thương Xót Chúa. Họ từ các nơi xa xôi đến như: Bảo Lộc, Di Linh, Đức Trọng, Đà Lạt, Đắc Nông... vì Chúa đến để “người nghèo được nghe loan báo Tin Mừng”. Hàng ngàn hàng ngàn người quây quần bên nhau trong ngôi thánh đường Đại Lộc, thật gần gũi sốt sắng, cùng nhau cất vang lời

kinh tôn vinh Lòng Chúa Thương Xót, được dìm mình trong đại dương lòng thương xót của Chúa.

Không khí thánh lễ chùng xuống khi một người chị em khiêm thị ở Đà Lạt chia sẻ về những hồng ân mà Chúa ban tặng cho gia đình chị. Bài hát sâu lắng của chị đã làm cho rất nhiều người cảm nhận Chúa đang ở trong tâm hồn mình thật sự. Chúa đến để “người mù được thấy”. Chị đã nhìn thấy ánh sáng lòng thương xót của Chúa. Chúa là người bạn đồng hành với chị trên mỗi bước đi dò dẫm của chị, cũng như những bước đi của chúng ta. Bài hát của chị cứ mãi vang vọng nghe da diết quá: **“Có một mặt trời không bao giờ tắt. Chẳng còn đôi mắt, em nhìn bằng trái tim. Có một mặt trời không bao giờ tắt, chẳng còn đôi mắt, em nhìn bằng trái tim...”** Đó thật là lòng thương xót của Chúa Cha. Chúa đến để nhóm lên trong lòng mỗi người ngọn lửa yêu mến Chúa nồng nàn, khi cảm nhận được lòng thương xót của Chúa thì con người cũng mở lòng ra mà xót thương nhau, **“thương xót như Chúa Cha”**.

Cầu xin trong Năm Thánh Lòng Thương Xót này ngày càng có nhiều người nhận ra và đi loan truyền Lòng Thương Xót Chúa cho mọi người. Ánh sáng Lòng Thương Xót của Chúa sẽ sưởi ấm những con tim lạnh giá, biến những con tim chai đá thành con tim biết rung động biết yêu thương, có lòng thương xót.

5 giờ 30 chiều, mọi việc đã xong, tạm biệt Tín Thác, tạm biệt Đại Lộc, mọi người bịn rịn chia tay nhau. Ngày mở cửa Năm Thánh, Tín Thác đã lặn lội mang lửa Lòng Thương Xót đến nơi đây. Lòng mỗi người dân ấm hơn, vui hơn vì có lửa Lòng Thương Xót trong tim mỗi người. Ánh lửa này sẽ không bao giờ tắt mà còn lan rộng ra lan tỏa đến với anh chị em khác. Trong ngày mở cửa Năm Thánh, thiện nguyện Tín Thác đã thực hiện lời nhắn nhủ của ĐTC Phanxicô: *“Một Giáo Hội bất khả tiếp nhận, giống như một gia đình khép kín, là*

một Giáo Hội bơi nhọ Phúc Âm và đông lạnh thế giới. Không có vấn đề những thứ của bọc thép trong Giáo Hội, không một cửa nào như thế hết! Hết mọi sự đều được mở ra!... Giáo Hội cần phải được nhận biết, ở mọi hang cùng ngõ hẻm trái đất này, như là bảo quản viên của một Vị Thiên Chúa đang gõ cửa, như là sự đón nhận của một Vị Thiên Chúa không đóng cửa trước anh chị em, viện lẽ anh chị em không thuộc về nhà ấy. Chúng ta đang tiến tới Năm Thánh với tinh thần ấy: sẽ có

một Cửa Thánh, thế nhưng nó sẽ là cửa tình thương cao cả của Thiên Chúa! Chớ gì nó cũng là cửa lòng của chúng ta để tất cả chúng ta lãnh nhận ơn tha thứ của Thiên Chúa và để về phần mình chúng ta cũng tha thứ, khi đón nhận tất cả những ai gõ cửa của chúng ta."

*Thiện Nguyễn Tín Thác Bảo Lộc
Mừng Ngày Khai mạc Năm Thánh LTX*

• Vài ngày sau, cha xứ Đại Lộc gọi điện xin thêm, không phải gạo mì nhu yếu phẩm, mà là máy nghe 500 bài giảng Lòng Thương Xót Chúa, và rất nhiều người già và người bệnh tật hỏi xin. Đây là dấu hiệu đáng mừng vì họ đã thấy được giá trị của món quà tinh thần là Lòng Thương Xót của Chúa dành cho họ lớn hơn, cao hơn, vượt trên quà tặng vật chất. Cha xứ không biết tìm đâu ra nên gọi điện cầu cứu Tín Thác...

*Công tác Bác Ái thường kỳ Nhóm Thiện Nguyên Tín Thác

XUÂN TRONG HỒC MẮT

*"Thôi rồi một kiếp con người,
Đời tôi một cánh chim trời tả tơi.
Đâu còn gì nữa bạn ơi,
Chỉ còn nói được đôi lời này thôi.
Bây giờ mang kiếp mù đui,
Chân còn có một tay cùi cả hai.
Làm trai hổ thẹn thân trai,
Ngồi đây chờ đợi tháng ngày trôi qua.
Lặng nghe gió thổi từ xa,
Nhớ ơn sanh dưỡng mẹ cha nhọc nhằn.
Loài người sống để yêu nhau,
Nào ai muốn thấy khổ đau tật nguyên..."*

Tiếng ca trầm buồn của chàng thanh niên mù hai mắt, cụt hai tay, mất một chân như xoáy vào hồn từng người trong nhóm thiện nguyện Tín Thác tham gia chuyến công tác bác ái cuối năm, tặng quà tết cho 925 người khiếm thị trong toàn tỉnh Tây Ninh, giáo phận Phú Cường:

"Loài người sống để yêu nhau, nào ai muốn thấy khổ đau tật nguyên"...

Khởi đi từ sáng sớm khi trời còn mờ hơi sương, điểm đến đầu tiên của nhóm là Phòng Lao Động Thương Binh Xã Hội Huyện Gò Dầu, Nội ô, thị trấn Tây Ninh với 246 người

mù là hội viên của 3 chi hội, thuộc 3 huyện Bến Cầu, Trảng Bàng và Gò Dầu, đa phần là người đạo Cao Đài và cuộc sống mưu sinh bằng nghề bán vé số dạo sống qua ngày.

Ngoài sân các hội viên đi nhận quà mỗi lúc một đông, họ ngồi với nhau thành từng nhóm 2,3 người nói chuyện râm ran. Đàng kia có cụ bà được người thân dắt đến nét mặt vui tươi. Có ông cụ không đi được nhưng nghe có đoàn từ thiện đến thăm cũng náo nức đòi con cháu cõng đi. Có gia đình cả 2 vợ chồng cùng bị mù dắt nhau đến để nhận quà.

Chị phụ trách chi hội mù huyện Gò Dầu giới thiệu và chia sẻ cuộc sống vô cùng khó khăn của các hội viên mù. Sau đó dưới sự hướng dẫn của cha linh hướng, các thiện nguyện dắt từng người mù già cả bệnh hoạn ngồi vào chỗ của mình để chuẩn bị nhận quà. Vì họ không thấy đường cho nên không thể xếp hàng lên nhận quà được, cho nên mỗi thiện nguyện phải đem quà đến tận chỗ, đặt tận tay các hội viên phần quà

của mình. Mỗi phần quà bao gồm: **10kg gạo, 1 thùng mì, 1 chai dầu ăn, nhu yếu phẩm, và một trái bóng thật to thật đẹp để cho con em của họ với hàng chữ "Chúc Mừng Năm Mới".**

Điều đặc biệt là dù phát quà ở đâu, nhà thờ hay cơ quan, phòng giáo lý hay trụ sở, món quà tinh thần vẫn không bao giờ thiếu. Đó là ảnh, sách, tràng chuỗi, CD, máy nghe

bài giảng Lòng Chúa Thương Xót được trao đến tận tay mỗi người, sau đó cha linh hướng làm phép, cầu nguyện, rảy nước thánh và xin ơn chữa lành. Được Chúa bảo vệ, được Mẹ chở che, người linh mục và nhóm thiện nguyện với niềm Tín Thác cứ mạnh dạn loan truyền Lòng Chúa Thương Xót cách công khai giữa trụ sở cơ quan mà chẳng bị làm khó dễ, hạch hỏi.

Nơi đến kế tiếp là Tỉnh Hội Người Khiếm Thị Tây Ninh, thuộc ấp Hiệp Trường, xã Hiệp Tân, Huyện Hoà Thành. Điểm thứ 2 này tặng 245 phần quà

cho các hội viên khiếm thị ở các Huyện: Hoà Thành, Dương Minh Châu, thị xã Tây Ninh và 48 em thuộc trường khiếm thị. Người phụ trách và chịu trách nhiệm các hội viên mù toàn tỉnh Tây Ninh thuộc giáo phận Phú Cường là ông Chín Hùng, mù cả 2 mắt và cụt 1 chân vì chiến tranh.

Ông Chín Hùng cho biết khi nghe đoàn về thăm và tặng quà cho tất cả các hội viên thì mừng lắm. Mấy năm trước, thỉnh thoảng mới có đoàn từ thiện đến tặng quà, khi thì nhà chùa, khi thì công ty, nhưng số quà rất ít, chỉ từ 200 đến 300 phần là nhiều rồi, và ai đi nhận mới có quà, không cho đi nhận dùm kể cả khi họ già, hoặc bệnh cũng không cho nhận thay! Thế mà năm nay nhóm Tín Thác đến đây với 1000 phần quà. Như vậy không hội viên mù nào trong tỉnh bị bỏ rơi, hơn nữa những ai già yếu đau bệnh không đi được thì có thể cho người nhà đi lãnh dùm. Điểm gây ấn tượng và xúc động nhất đối với họ là cách thức trao tặng. Không kèn trống, không biểu ngữ,

không dài dòng phát biểu làm người lãnh quà vỗ mỗi cả tay, không phải dài cổ chờ đợi... Dù không thấy bằng mắt thường, nhưng họ cảm nhận bằng con tim, khi những thiện nguyện nhẹ nhàng dẫn dắt, ân cần hỏi han, trao tận tay họ những món quà Xuân và nói bên tai họ rằng đây là quà Xuân của Lòng Chúa Thương Xót, làm cho họ cảm nhận được một Thiên Chúa vô hình qua những con người hữu hình bằng xương bằng thịt.

Được tham gia những chuyến công tác chia sẻ với người khiếm thị mới thấy mình được nhiều quá, đầy đủ quá, nhưng lại thua họ về sự lạc quan. Khi được hỏi cảm nghĩ của anh khi nhận những phần quà này, người thanh niên bị mù cả 2 mắt, cụt cả 2 chân đến đùi, nói vậy là yên tâm rồi, Tết này không phải lo nữa, rồi anh đọc thơ tặng mọi người, lời thơ để cảm ơn đời và cảm ơn mọi người, anh đọc 1 lúc 2, 3 bài rõ ràng mạch lạc. Cả 2 vợ chồng anh cùng bị mù, đến với nhau hơn 10 năm nay, được 2 con, 2 cháu khoẻ mạnh, rất ngoan và học giỏi.

Cô giáo phụ trách các cháu thuộc trường khiếm thị Tỉnh Tây Ninh chia sẻ đôi nét về hoạt động của trường, các khó khăn của các em khi bắt đầu học các chữ nổi, và nỗ lực phát huy năng khiếu cho các em.

Cả không gian như lắng đọng lại, dạt dào cảm xúc, khi em Võ Long Việt mù 2 mắt, sử dụng máy karaoke rất thành thạo, hát bài ***“Lời Người Khiếm Thị”*** *“...không nhìn thấy mẹ cha, không thấy thầy cô và không nhìn được ánh sáng, chỉ toàn là bóng đêm đen...”* Em mới lấy vợ được 6 tháng. Vợ em cũng như em cùng hoàn cảnh với nhau. Cả 2 đứa đều mồ côi. Trước đây em bán vé số, nhưng bị bọn côn đồ giật hết vé số, mất hết vốn, giờ em đi hát dạo và bán kẹo kéo. Mơ ước của em là có tiền sắm dàn máy tốt hơn để đi hát dạo sống qua ngày.

Thật xót xa, phần uất khi nghe những người mù cho biết hầu hết họ sống bằng nghề đi bán vé số. Thế nhưng có những kẻ mất sáng, tán tận lương tâm đã giật hết vé số của họ, hoặc tráo đổi vé số cũ đã hết ngày số. Dành dụm chất chiu được chút tiền mua vé số để bán sống từng ngày. Bán được thì có ăn, không bán được thì đói, họ không chịu ngửa tay ăn xin.

Ấy vậy mà cũng không yên. Kẻ sáng mắt không chịu làm ăn lại đi cướp giật của những người mù già yếu bệnh tật. Thật đúng như Đức Thánh Cha Phanxicô đau lòng nhận định: **"Lòng Thương Xót thật hiểm**

trên trái đất này!"

Trong khuôn viên Hội người mù, có nuôi gần 90 người mù cô, câm điếc, từ bé mới sinh bị bỏ rơi, bị bại não, cho đến các cụ già neo đơn, có cụ bà 99 tuổi mắt còn sáng đang ngồi khâu áo.

Ở đây đa số là người gốc Campuchia, do nghèo đói trôi dạt về đây. Nhóm thiện nguyện đến thăm từng người và trao phần quà lì xì cho họ. Với nụ cười giòn bà Xoong Riêng, 78 tuổi, người Campuchia, cười móm mém: *"đã có lộc may mắn cho năm mới rồi! dzui quá! Cám ơn mấy cô chú nhui!"*

Bất chấp trưa nắng của miền đất *"Tây Ninh nắng cháy da người..."*, nhóm lên đường đến nhà thờ Tân Nghĩa, huyện Tân Châu, cách 45km, để trao 252 phần quà cho người mù trong 2 Huyện Tân Châu và Tân Biên. Ở đây không chỉ người

mù thôi, mà có cả các cụ già neo đơn, cả các già đình người Campuchia đông con, và cả những thiếu nhi nghèo chăm ngoan, siêng năng đi lễ, chuyên cần học giáo lý được thưởng những phần quà là cặp, balo, bong bóng... Khi người nhận quà sau cùng đã ra về, cha xứ mời nhóm thiện nguyện lót dạ bằng 1 trái bắp "nóng hổi vừa thổi vừa ăn"...

Xế chiều với cái nắng, nóng gay gắt, cả nhóm lại vội vã đến điểm cuối cùng là nhà thờ Cao Xá, thuộc huyện Châu Thành để tặng quà Xuân cho 82 người khiếm thị, và 100 phần cho người già, người khó khăn trong giáo xứ mà đa phần là ngoại giáo. Tặng cho ông Thành là người khuyết tật chiếc xe lăn tay là phương tiện để đi bán vé số nuôi mẹ già.

Khi mọi việc đã xong, cũng vừa lúc chuông nhà thờ đổ để chuẩn bị cho thánh lễ chiều chúa nhật...

Mùa Xuân Lòng Thương Xót, không muốn bỏ sót một ai, tiếp đến nhóm thiện nguyện Tín Thác lại chuẩn bị lên đường đến ấp Phong Thuận, xã Tân Mỹ Chánh, trao tặng quà Xuân của Lòng Thương Xót cho 300 hội viên mù thuộc 3 huyện Châu Thành, Chợ Gạo và Tân Phước, thuộc tỉnh Tiền Giang, Giáo phận Mỹ Tho.

Rồi sau đó lại quay về trao tặng 20 phần quà Xuân cho những người khuyết tật tại giáo xứ Lạng Sơn, hạt Xóm Mới. Họ là những người khuyết tật bán vé số dạo, người chỉ còn 1 chân vì tai nạn giao thông, người cụt luôn 2 chân do chiến tranh, người sinh ra đã không được lành lặn tay chân cong queo, cả những người khiếm thị bán bàn chải dạo, có người đã mù, còn phải lo cho mẹ già đang bị liệt, có người đã bị khuyết tật lại còn mang thêm căn bệnh ung thư...và còn rất

nhieu các hoàn cảnh thương tâm khác.

Khép lại những chuyến công tác bác ái cuối năm dong duổi khắp nơi trao gởi quà Xuân của Lòng Chúa Thương Xót đến với những mảnh đời bất hạnh, thiện nguyện Tín Thác cứ nhớ mãi những câu thơ của một anh bạn mù, cụt cả hai chân:

*Gặp bạn đây lòng này vui lắm,
Tạ ơn trời, tình thâm như mơ
Nay tôi đọc mấy hàng thơ
Tỏ lòng thương nhớ đợi chờ thiết tha.
Tôi muốn hỏi việc nhà sau trước
Bạn mình làm nay được đến đâu.
Cùng tôi bày tỏ căn sâu
Cho người tàn tật đui mù rõ thông.
Dù mù mắt nhưng lòng chẳng tối
Vẫn sáng ngời tiếng nói yêu thương
Mong cho xứ sở quê hương
Thuận hòa mưa nắng gió sương dịu dàng
Cho cô bác xóm làng mạnh khỏe
Anh chị em đẹp đẽ hồng hào
Các cụ già thọ ước ao
Trẻ em thơ bé mau mau lớn dần
Cho cuộc sống thêm phần no ấm
Cho lứa đôi tình thâm thêm tình
Cho sông cho núi quê mình
Xinh tươi rạng rỡ đẹp Xuân muôn đời.*

Vâng, "**Dù hai hốc mắt có đen ngòm nhưng lòng họ chẳng tối. Vẫn luôn sáng ngời tiếng nói yêu thương**"

Còn chúng ta, những người đang sáng mắt như bạn và tôi thì sao??

*Thiện Nguyên Tín Thác
Tây Ninh nắng cháy da người
(xem thêm hình ở trang giữa)*

**Chuyên mục : Hạt Giống Lòng Thương Xót*

NỤ TÂM XUÂN NỞ HOA LÒNG THƯƠNG XÓT

Con là Linh mục Giuse Trần Văn Niên, Giáo phận Thanh Hóa. Kính chúc cha luôn đầy ân sủng và tình yêu của Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót, cùng đạt thành quả cao trong công việc rao giảng của Năm Thánh LTX.

Cách đây mấy tháng, con đã liên hệ xin cha hỗ trợ máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót để cho các anh chị em ngư dân giáo xứ Hải Lập, những người luôn phải bám biển để mưu sinh. Các máy nghe này đã làm thành một "cơn sốt" bài giảng LCTX. Họ say mê nghe các bài giảng, nghe đi nghe lại mà không biết chán, họ đã thêm tin cậy và yêu mến Chúa qua việc nghe các bài giảng này.

Con đã chuyển về Giáo Xứ Hà Nhuận được 2 tháng nay. Ở xứ này việc sùng kính LCTX còn mờ nhạt và mới có ít người tham gia cầu nguyện LCTX. Con đã mượn mấy cái máy nghe bài giảng LCTX cho họ nghe thử. Ngay lập tức họ cũng rất ham thích, rảnh rỗi xúm lại để nghe, đi ngủ cũng nghe rồi mới ngủ, cuộc đất làm vườn cũng đem máy đặt bên cạnh để vừa làm vừa nghe. Máy ông thợ xây nhà cũng mang máy theo để vừa xây gạch trát vữa vừa nghe quên cả nói chuyện... Tâm hồn họ được biến đổi rõ rệt qua việc nghe bài giảng! Có người đang học dự tòng thú nhận là thích theo đạo nhờ nghe bài

giảng LCTX. Họ còn hỏi xin máy cho mấy người chị em chưa có đạo, và khẳng định với mấy người chị em đó là **"cứ nghe các bài giảng này ít ngày là thích đạo liền"**.

Con tin rằng những máy nghe các bài giảng về LCTX sẽ rất hữu ích cho những anh chị em Kitô hữu tại cộng đoàn này.

Lm. Giuse Trần Văn Niên
 <jostranvannien@yahoo.com.vn

Lòng Chúa Thương Xót

đã đang nở hoa nhiều lắm cha ơi.

Hai tháng nay, hai chị em Thanh và Hạnh là "hai cô nàng mắt xanh mỏ đỏ" ở chợ Lộc Nga, Bảo Lộc đã bỏ tiền ra mua máy nghe giảng và copy thẻ tặng mọi người. Họ đã tặng khoảng 100 máy nghe 500 bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót cho người nghèo, già, khó khăn và khô khan nguội lạnh ở chợ Lộc Nga, Tân Hóa, và họ vẫn đang tiếp tục làm.

Nhà chị em Thanh, Hạnh và Nga có xe chở khách chạy hợp đồng, họ lúc nào cũng mở bài giảng của cha trên đoạn đường chở khách. Họ là những người giàu có nhưng sống hòa đồng với mọi người. Hàng ngày lúc 3 giờ chiều họ vẫn quỳ lần chuỗi Lòng Thương Xót, và buổi tối cả gia đình cha mẹ con cái cũng lần chuỗi Mân Côi.

Chị em của chị Thông ở chợ Lộc Nga cũng mở lòng ra tặng 20 máy cho người nghèo. Họ đã được Chúa đặng chạm và cảm nhận được lòng thương xót của Chúa nên mở lòng ra xót thương anh em mình. Chúa tuyệt vời cha nhĩ!

Anh Hoàng ở giáo xứ Gioan, Lộc Phát có mẹ và anh bị tai nạn nằm liệt. Anh gửi về tặng mẹ và anh ở Phan Thiết 2 chiếc máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót.

Mấy người con của bà Học cũng mua máy về nghe giảng. Chị Linh ở Thánh Mẫu đã nhờ chép 5 thẻ để tặng cho những người đi hái cà phê mướn.

Bác Thanh ở Tân Hóa cũng mua máy và nhờ chép 3 thẻ để tặng cho anh em họ hàng. Anh Khanh khoảng 40 tuổi đến xin một thẻ 500 bài giảng để mở cho anh và những người làm cùng nghe trong suốt ngày hái cà phê trên rẫy và nghe cả buổi tối nữa. Có hôm anh về chia sẻ mặt anh vui mừng rạng rỡ vì chiếc điện thoại được lắp thẻ bài giảng lúc nào cũng vang vọng bên tai. Anh và các người hái cà phê mướn nghe say mê, thích lắm! Thanh niên ngày nay mà thích nghe lời Chúa là hiếm lắm đấy, chứng tỏ bài giảng lòng thương xót có sức hút mạnh mẽ.

Đúng là Chúa làm mọi việc, rất nhiều người thích nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, và ai cũng muốn có chiếc máy để sở hữu riêng cho mình. Nếu không thích thì có cho không, họ cũng không đoái hoài tới đâu. Bác Thông nhờ chép 6 thẻ cho cả việt kiều nữa. Những người sang Mỹ định cư cũng trang bị cho mình một chiếc máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Con đã chuyển cho cha Thái ở Đam Pao Lâm Hà 50 máy.

... Cứ thế, cứ thế, Lòng Chúa Thương Xót được lan tỏa, lan rộng đến khắp mọi nơi...

Con Maria Hoàng Linh
<linhvohoang@yahoo.com>

Con là nữ tu Maria Phan Thị Thao, hiện đang ở dòng nữ Đaminh Bắc Ninh. Con đã nhận được 60 máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót rồi. Con sẽ chuyển số máy này cho người già, ốm đau, bệnh tật để qua

những bài giảng của cha họ cũng được Chúa Thánh Thần soi sáng để nhận biết Lòng Chúa Thương Xót.

Con muốn chia sẻ với cha 1 tin vui. Con được về nhà ăn Tết với gia đình 4 ngày. Bố con kể rằng nhờ chiếc máy và những bài giảng của cha mà bố con được cộng tác vào việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót. Bố con hơn 80 tuổi rồi, rất siêng năng lần chuỗi kính Lòng Chúa Thương Xót. Bố con rảnh rỗi nên nghe bài giảng của cha nhiều lần và đi thăm bệnh nhân thì đem theo chiếc máy để mở cho người bệnh nghe.

Có 1 người bệnh ung thư gan, qua những bài giảng của cha, chuỗi kính Lòng Chúa Thương Xót và những lời cầu nguyện của nhiều người, anh ấy đã gần 40 năm không xưng tội, nghiện ngập, vợ không theo đạo... anh đã trở lại với Chúa. Trước khi chết, anh đã xưng tội rước lễ. Sau khi anh ấy chết thì vợ của anh xin học đạo. Hiện giờ chị đang học kinh, giáo lý và lễ Phục Sinh năm nay là rửa tội.

Anh họ con cũng sống bất hòa với rất nhiều người, lâu năm không đến với Chúa. Lúc anh bệnh nặng, bố con lên thăm và mang theo máy cho anh nghe bài giảng của cha, rồi nhờ hội cầu nguyện, lần chuỗi kính Lòng Chúa Thương Xót. Cuối cùng anh cũng chịu xưng tội, rước lễ, làm hòa, xin lỗi mọi người trong họ hàng. Anh chết hôm trước Tết, anh ra đi rất bình an.

Con là Bùi Thị Nụ, 29 tuổi,

ở giáo họ Phúc Yên. Con lấy chồng ở tỉnh Thanh Hóa nhưng không ở đó, vì mỗi lần ăn cơm là chồng con không cho làm dầu, sợ mẹ chồng và chị em. Chồng con chưa theo đạo.

Mẹ con sinh được 6 người con. Con là con gái út nhưng nhiều tội lỗi nhất, lại được Chúa thương yêu nhiều

nhất. Chúa chữa lành con 2 lần. Lần đầu tiên con bị máu đọng trong não vì bị chồng đánh, chỉ nhờ mọi người cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót mà con không sao. Lần thứ 2 con bị u xơ tử cung. Trong túi không có 1 đồng, bác sĩ nói phải mổ gấp, vì không có tiền, con chấp nhận bệnh tật. Con đã cầu nguyện với Đức Mẹ: "Thưa Mẹ, nếu con phải chết, xin Mẹ chăm sóc đứa con gái 6 tuổi của con. Xin Mẹ cầu bầu cùng Chúa chữa cho con. Mẹ ban cho con điều gì, con xin vâng điều đó".

Trong 2 tháng, con sụt 5kg. Con đi đến nhóm đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót để xin ơn chữa lành. Bà chủ nhà bảo con, nếu con có lòng tin thì hôm nay con sẽ được chữa lành. Và ngay lúc ấy người con nóng toát mồ hôi lúc này đang là tháng 11. Khi về tới nhà, con kể cho gia đình con nghe ai cũng vui và tạ ơn Mẹ. Từ giây phút ấy con biết Chúa luôn quan phòng, không bỏ rơi con mà hằng yêu thương che chở con, mặc dù con thờ ơ với Chúa, để Chúa cô đơn trên cây Thánh Giá.

Bà hàng xóm nhà con có cái máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, mẹ con bảo con mượn về nghe. Từ nhỏ đến giờ, mẹ con chưa được nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót bao giờ. Con mượn cái usb ra nhờ người ta copy ra để mẹ con nghe. Mẹ con thích lắm, nghe say mê...

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho gia đình con thêm đức tin, đức cậy, đức mến, và sẵn sàng vác Thánh Giá cùng Chúa. Còn những bệnh tật trần gian này xin Mẹ thêm sức để chúng con bền lòng bền chí chịu đựng.

Con muốn bắt đầu
với hai từ "Duyên Trời"
Bởi tôi đó, con tình cờ nhận được cú
điện thoại cha hỏi: "Sơ có cần tượng Lòng

Chúa Thương Xót không ?” Vì chưa một lần có ý tưởng, nên con phân vân trong giây lát, sau đó con trả lời cách dứt khoát: “Dạ vâng! Tốt quá! Cha gửi cho con ngay đi!”

Một tuần trôi qua, tượng Lòng Chúa Thương Xót đã về tới Buôn Làng. Và tượng Lòng Chúa Thương Xót đã được đặt trên đài cao để nhiều người tôn kính cầu nguyện. Nguyên chúc cha luôn cảm nhận từ Lòng Chúa Thương Xót sự dịu ngọt của tình yêu, dầu rằng có pha nhiều cay đắng.

Chiều nay con vào Buôn, thấy rất phấn khởi, bởi vì tượng đài Lòng Chúa Thương Xót đã trở thành một điểm hẹn. Các cháu tập hợp đông đảo, rất vui và nhộn nhịp.

Chỉ sau một ngày có Chúa hiện diện, bầu khí đã có nhiều đổi thay. Chiều chiều các cụ đã từ từ quy tụ bên Tượng Đài để nguyện kính Lòng Chúa Thương Xót. Kế tiếp các cháu nhỏ sau khi đi học về cũng nô nức rủ nhau đoàn đoàn lũ lũ kéo đến để vui chơi nô đùa. Khi đã đông đủ, các cháu cũng đã cùng dâng lời ca ngợi lên Lòng Chúa Xót Thương theo sự hướng dẫn của một chị giáo lý viên đã luống tuổi tình nguyện.

Lời kinh của các cháu thốt lên tận đáy lòng cách trang trọng sốt sắng hồn nhiên, nét mặt các cháu toát lên vẻ ngời sáng hân hoan.

Con cảm thấy thật hạnh phúc ấm lòng, niềm vui như dâng cao, ngập tràn.

Con cảm tạ Lòng Chúa Thương Xót hải hà, vì chính Ngài đã muốn hiện diện bên Buôn Làng nghèo khổ, nên qua cha đã tìm cách ngõ ý, và vội vã bay về với đoàn con để đồng hành sẻ chia. Dầu rằng về địa lý xa ngút ngàn, và gặp nhiều trắc trở trong khâu chuyên chở, nhưng Lòng Chúa Thương Xót đã vượt thắng.

Con muốn chia sẻ cảm nghiệm hết sức chân thành này để cao rao tình yêu hải hà của Chúa. Và con đã gọi gắm Buôn Làng nghèo khổ, tội lụy cho Lòng Chúa Thương Xót.

Xin Chúa biến đổi, thánh hóa và ban tràn ân phúc để Buôn Làng ngày được đổi mới, bước đầu từ các cháu nhỏ thiên thần, đơn sơ, chưa biết đường đi lối về. Nhờ lời cầu nguyện của các cháu, mong ước Ông Phúc sẽ tràn chảy trên bà con Buôn Làng đang lần mò bước đi trong tăm tối của nguồn ơn Cứu Độ.

Sr. Nguyễn Thị Đức
Nhà thờ Kim Thành - Xã Hòa Hiệp
Huyện Cư Kuin - tỉnh Daklak
ntducnvhb2006@yahoo.com.vn

Trước thêm năm mới Bính Thân 2016, thay mặt cho cha đặc trách Caritas hạt Bảo Lộc Lorenzo Trần Ngọc Toàn và ban điều hành Caritas hạt Bảo Lộc, giáo phận Đà Lạt kính chúc cha, thiện nguyện viên Tín Thác, cùng toàn thể cộng đoàn Lòng Thương Xót luôn tràn đầy Thánh Đức, Bình An và Ân Sủng của Thiên Chúa để loan truyền Lòng Thương Xót Chúa đến cho mọi người đang cần được xót thương.

Chúng con đã nhận được 100 máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Đây chính là món quà của Lòng Chúa Thương Xót để chúng con có thể trao gởi đến những người phận nhỏ, những người nghèo nhất, những người thiếu thốn sự quan tâm nhất và đang cần tình yêu thương của tha nhân.

Con xin ghi lại vài tâm tình của người được đón nhận món quà tặng quý báu này:

1. Bà Nhạ số ĐT 01688907737, là một tân tòng quê gốc Bến Tre, hiện ở khu Đông Thanh, xứ Tân Thanh-Bảo Lộc. Con nghe biết bà đang để dành tiền, khao khát có dịp nhờ người mua giúp máy nghe bài giảng để con cái bà được nghe mỗi ngày, hầu “sáng” ra mà giữ Đạo. Khi nhận được món quà này, bà đã xúc động gọi điện cho con, gởi lời cảm ơn cha và

cộng đoàn đã “tặng không” cho gia đình bà món quà Lòng Thương Xót này mà bà không phải dùng đến số tiền để dành.

2. Chị Maria Phạm thị Ngoan số ĐT 01682 839 679, phụ trách bác ái xã hội giáo họ Hòa Trung xứ Đình Trang Hòa - Dilinh. Khi nhận được một số máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, chị hết sức vui mừng, vì trong chuyến viếng thăm bệnh nhân vùng sâu vùng xa dịp Tết Nguyên Đán tới đây, chị sẽ có được món quà ý nghĩa trao tặng cho mấy cụ ở sát chân đồi chân núi, đường xá cách trở chẳng mấy khi có người đưa đến nhà thờ dự lễ. Từ nay họ có thể lắng nghe Lời Chúa mỗi ngày. Chị ước mong được chúng con tiếp tục chia sẻ để chị có thể len lỏi vào những nơi xa xôi hẻo lánh, thăm viếng an ủi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót.

3. Anh Xa số ĐT 937 992 564, phụ trách bác ái xã hội xứ La Vang, Đambri đã rất trân trọng nhận một số máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót để đưa về trao tặng cho một người lương dân nằm liệt lâu năm và tặng cho một vài bệnh nhân khác nữa.

4. Câu chuyện đặc biệt nhất là của anh Giuse Nguyễn văn Tuấn, số ĐT 0968 589 426 trưởng Caritas Bảo Lộc. Trên đường đi, anh Tuấn gặp một chị xin quá giang đến bến xe để về quê Thanh Hóa, anh sẵn sàng giúp đỡ. Qua chuyện trò tâm sự biết chị có hoàn cảnh rất đáng thương, chồng chị bỏ nhà vào Nam chung sống với người phụ nữ khác. Cách đây vài tháng, anh về nhà dẫn theo hai đứa con của vợ chồng chị. Hơn tháng nay, chị rong ruổi khắp nơi tìm chồng con nhưng không gặp. Ngoài quê, mẹ chị gọi về vì bố chị bị ung thư xương rất nặng... Một bên là ơn nghĩa sinh thành, một bên là tình mẫu tử xót xa, cuối cùng chị đành rời bỏ cuộc tìm kiếm trở về quê báo đáp công ơn sinh thành. Ngoài những lời an ủi động viên, anh Tuấn đã trao tặng chị máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót (lúc nào anh cũng mang theo người một vài chiếc để có dịp mà ...tặng), xin Chúa luôn đồng hành, nâng đỡ và giúp đỡ

chị. Trước khi lên xe, chị không quên nói lời cảm ơn cha và còn dặn với lại địa chỉ của mình thuộc giáo xứ Toàn Tân, Thanh Hóa.

Một vài tâm tình của những người được đón nhận món quà của Lòng Chúa Thương Xót, cũng đã nói lên “cái nghèo” của kiếp người mong manh. Chúng con hy vọng và tin tưởng rằng qua Lời Chúa, những bài giảng, những chứng nhân của Lòng Thương Xót mà họ được nghe biết sẽ là động lực để họ vui sống và thấy cuộc sống tốt đẹp hơn. Đồng thời những sự tiếp xúc này cũng giúp chúng con sống cụ thể hơn vai trò chứng nhân Kitô hữu trong sắc lệnh Truyền Giáo.

Chúng con ước mong được cha và cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện, hỗ trợ để trên bước đường rong ruổi và gặp gỡ, mỗi anh chị em trong ban điều hành Caritas Bảo Lộc chúng con có cơ hội cộng tác vào việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót.

TM. Caritas Bảo Lộc

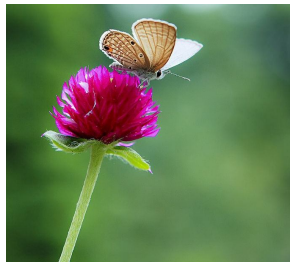
Têrêsa Vũ thị Tuyết

tuyết vu vutuyetbloc@gmail.com

*Chuyên mục : Chứng Nhân Lòng Chúa Thương Xót

SẮC XUÂN LÒNG THƯƠNG XÓT NƠI HẢI NGOẠI

1. TẠI PHÁP.

Con là Maria Dương Thị Ánh Tuyết, 49 tuổi, giáo xứ Phú Hạnh, con sống tại Pháp. Qua lời bầu cử của Mẹ Maria và lời khẩn nguyện của cha và cộng đoàn, em con đã được Chúa chữa lành căn bệnh xơ gan cổ chướng, và bỏ được nghiện rượu. Con xin được làm chứng cho quyền năng của Chúa.

Em con tên là Dương Đình Hùng, 47 tuổi. Em con phát bệnh nặng cách đây mấy tháng, mắt vàng, bụng to, da người đen sẫm, ăn không được nhiều, nhất là khó đi vệ sinh, thân thể đau nhức.

Gia đình con đưa em đi bệnh viện Hoàn Mỹ để xét nghiệm, các bác sĩ nói em con bị bệnh xơ gan, thời kỳ thứ 2, bệnh rất nặng, nếu điều trị phải tốn nhiều tiền và thời gian chữa trị rất lâu. Em con lại mang chứng nghiện rượu, đến nay là 20 năm, ngày nào cũng phải uống 1 lít rượu. Gia đình con rất buồn, khuyên bảo đủ mọi cách nhưng em bỏ ngoài tai. Em mang chứng bệnh tê liệt từ nhỏ, không đi đứng được, chỉ ngồi xe lăn.

Sau khi nghe tin em bị bệnh, con liền nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện, xin Chúa và Đức Mẹ ban ơn chữa lành. Thật tuyệt vời, một điều kỳ diệu, đó là em con tự nhiên bỏ rượu, căn bệnh xơ gan được biến đổi, mắt không còn vàng,

bụng không còn to, và dễ dàng đi vệ sinh cá nhân. Các bác sĩ khám nghiệm lại, bệnh xơ gan ngưng lại không tiến triển nữa. Gia đình con mừng lắm. Tạ ơn Chúa và Đức Mẹ.

2. TẠI HOA KỲ.

Con hiện đang ở New York, là 1 con chiên 30 tuổi. Con là người có đạo và con đã bỏ đạo, nhưng người đem con về lại với Chúa lại chính là người chồng con, một người ngoại đạo!

Cách đây 3 năm con đang mang thai, chồng con lên youtube vô tình nghe được bài giảng về lòng thương xót của Chúa. Chồng con nghe và nói với con: "Em ơi, nghe ông cha này giảng đi, hay lắm em ơi. Nghe ông ta giảng, anh cảm thấy đánh động lòng anh, và anh thấy bình an lắm".

Lúc đó con không thèm nghe đâu. Lâu lâu anh ấy lại nhắc con nên nghe bài giảng của cha. Vì lúc đó con là một người rất khó chịu, khó gần, con bị stress vì cuộc sống, tiền bạc,... có lúc suy nghĩ thật điên khùng.

Ngày qua ngày chồng con cứ kiên nhẫn kêu gọi con, và chồng con muốn là người có đạo. Tự nhiên con ngạc nhiên và suy nghĩ, mình là người có đạo mà bỏ Chúa, trong khi chồng con là người không có đạo lại ao ước có Chúa. Kéo dài 3 năm sau con mới quay về với Chúa.

Chồng con là một người đáng khâm phục. Anh ta không có đạo mà lại sống đạo. Anh ấy giúp nhà thờ làm việc bác ái. Ngày nào anh cũng nghe bài giảng của cha, sáng ngủ dậy cũng nghe, lái xe cũng nghe, cứ rảnh rỗi là nghe bài giảng. Đặc biệt hơn là anh ấy copy CD bài giảng Lòng Chúa Thương Xót cho ai có nhu cầu cần nghe, và kêu gọi, nói chuyện với ai

không có đạo nên vào đạo. Tất cả những gì anh ấy làm để tạ ơn Chúa vì thật sự vợ chồng con được ơn Chúa rất nhiều. Anh ấy nói Chúa ban cho anh ấy một mái ấm gia đình, có cuộc sống đầy đủ, được bình an. Anh ấy thật hạnh phúc khi được đi lễ và phụ giúp cho cộng đoàn. Chồng con đã theo học giáo lý tân tòng được hơn 1 năm, và lễ Phục Sinh chồng con được rửa tội.

Những bài giảng của cha đã đánh động 2 linh hồn trở về với Chúa. Con cảm ơn Chúa vì Chúa đã ban ơn cho con quá nhiều.

3. TẠI CANADA.

Con là Têrêsa Mai Thị Diễm

Thúy, con đang sống ở Canada. Hôm sinh em bé ở bệnh viện con có điện thoại xin cha thêm lời cầu nguyện. Con sinh bé trai, được 5 tháng rồi, rất dễ thương và khỏe mạnh. Con muốn kể chuyện của con để làm sáng danh Chúa.

Con bị hiếm muộn, lập gia đình 7 năm mà không có con. Đi khám bệnh, bác sĩ nói là vợ chồng con bình thường. Một ngày nọ, dì của con ở VN cho con số phone của cha, con liền đến bàn thờ cầu nguyện xin Chúa thương xót con. Cha đã nghe phone của con và cha bảo con email cho cha. Và con đã kể câu chuyện hiếm muộn của con. Cha nhắn hãy yên tâm cha và cộng đoàn cầu nguyện cho. Con cảm thấy bình an hơn. Con cũng đi đền thánh Giuse ở Montreal. Qua thánh Giuse, Mẹ Maria, thánh Andre cùng các thánh cầu thay nguyện giúp, 7 tháng sau con có thai. Con mừng lắm. Hôm đó là ngày con đi gặp bác sĩ để làm xét nghiệm. Khi về nhà, thư ký bác sĩ phone

cho con là kết quả thử máu con đã có thai, con mừng lắm. Con liền đến bàn thờ cảm ơn Chúa.

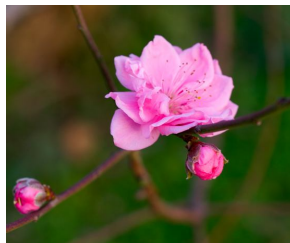
Khi thai được 5 tháng đi siêu âm, con mong được có con trai và Chúa đã nhậm lời con. Khi thai được 9 tháng, con đi siêu âm, em bé của con không chịu quay đầu xuống, con sợ lắm, bác sĩ nói sẽ sanh mổ. Con nói bác sĩ cho con thêm 1 tuần nữa rồi quyết định, bác sĩ đồng ý. Con liền email xin cha cầu nguyện cho. Một tuần sau bác sĩ cho đi siêu âm lại, thật kỳ diệu em bé đã quay đầu xuống. Khi tới ngày sinh, con lại không có dấu hiệu sinh, bác sĩ nói tới ngày con sinh em bé, nhưng tới ngày thứ 11 con vẫn chưa có dấu hiệu gì cả. Bác sĩ đợi thêm vài ngày nữa, nếu không có dấu hiệu thì con phải vào bệnh viện. Con sợ lắm. Con liền email cho cha, và ngày hôm sau là con liền sanh em bé.

Con biết Chúa thử thách con, nhưng con luôn tin thác vào Chúa, mặc dù con hay bị hoang mang. Con muốn nhắn nhủ với mọi người là khi gặp khó khăn hãy đến với Chúa, nhờ Mẹ và các Thánh cầu bầu, có thể những ơn mình xin đợi hơi lâu, nhưng rồi Chúa sẽ cho, khi Chúa cho, còn hơn cả điều mình mong đợi.

4. TẠI ÚC.

Con là Anna Nguyễn, 52 tuổi, hiện đang sống ở. Con là người có đạo nhưng sống người vô đạo. Con sống hời hợt, vô tâm chẳng hiểu biết gì luật Hội Thánh, yêu Chúa chỉ bằng chót lưỡi đầu môi, đi lễ thì lo ra chẳng nghe, nên không hiểu lời Chúa, chỉ biết kêu cầu nhưng không biết hiến dâng và dễ dàng bỏ Chúa đi theo ma quỷ để làm những điều tệ hại.

Từ nhỏ con cảm nhận được gia đình con không được bình an. Ba con là tân tông, lấy má con nên theo đạo, giữa 2

người luôn có mâu thuẫn. Ba con lo cho chị gái con được học giáo lý Bao Đồng, con được Thêm Sức, em con thì Rước Lễ từ lúc còn nhỏ (giờ chẳng còn nhớ gì cả). Đó là thời gian con được đi đến nhà thờ thường xuyên mỗi tuần với ba. Con luôn xin Chúa cho con lấy chồng là người có đạo, đừng như ba với má lấy nhau khác đạo nên không được hạnh phúc, vì gia đình con sống ở nơi chung quanh toàn là người ngoại đạo. Thế nhưng năm 22 tuổi, con lại quen 1 người ngoại đạo. Gia đình anh ấy đạo Cao Đài gốc (chồng của chị và em gái con đều là ngoại đạo). Má anh ấy muốn con bỏ đạo để làm đám cưới, nhưng ba con thì nhất quyết không đồng ý. Cản trở của gia đình càng làm chúng con yêu nhau hơn. Hai gia đình vẫn đồng ý cho chúng con quen nhau, nhưng việc cưới xin thì không nói tới. Thời gian này anh ấy đã đăng ký làm lễ hôn phối với con mà không có mặt gia đình. Chúng con đã sống với nhau như vợ chồng, vì hoàn cảnh nên không muốn có con, cho nên chúng con đã phá thai 3 lần.

Chuyện của chúng con kéo dài tới 9 năm thì cũng được 1 cái đám cưới. Vừa kết hôn xong, công ty đưa chúng con sang Lào để làm việc, chưa được bao lâu thì con phát hiện mình có thai. Biết làm sao đây? Vừa ký hợp đồng qua đây làm việc chưa được bao lâu, nếu có thai thì con không thể làm ở đó được, mà bây giờ về cũng không tiện vì chúng con dự định cố gắng làm 3 năm dành dụm khi có tiền về VN sẽ sinh con. Và lại 1 lần nữa, con không giữ được giọt máu của mình. Nhưng mọi việc mình tính không qua Chúa tính, thời điểm này anh ấy phát bệnh suy tủy nên phải về VN để điều trị. Bao nhiêu tiền làm dành dụm được đều đổ vào trị bệnh, cũng không đủ. Gia đình và anh em mọi người giúp cho chúng con để mỗi tháng có tiền vô máu và thuốc men cho anh. Anh ấy mắc bệnh được 9 năm thì qua đời.

Mất chồng, không con, không tiền bạc, không nhà cửa... con đau buồn vô cùng. Nỗi buồn chưa kịp vui thì 3

tháng sau má con mất. Con hoàn toàn suy sụp và mất phương hướng. Con chẳng biết làm gì, sống như 1 kẻ chết. Con cũng không biết tìm đến Chúa trong thời gian này. Không đi lễ, sống như 1 người vô đạo! Từ sâu thẳm con người tội lỗi của con, thỉnh thoảng con lại nhớ đến những lời ba con: "Làm gì thì làm, con đừng bao giờ bỏ Chúa!" Và con lại đến nhà thờ cầu nguyện và khóc lóc, nhưng vì cuộc sống quá khó khăn, con lại bỏ Chúa.

Con không có sức khỏe, thường hay bệnh và xui, chị em thương và lo con cô độc 1 mình. Nhưng ai cũng có gia đình, cũng có khó khăn nên chỉ biết cầu xin cho con tìm được 1 người đàn ông nào đó thật lòng yêu thương, lo lắng và chia sẻ cuộc sống với con.

Kể từ khi chồng con mất vào năm 2000, con sống lay lắt cũng được 10 năm. Đến năm 2010 con quen và đính hôn với 1 người Úc, lớn hơn con 14 tuổi. Anh là người Công Giáo, nhưng đã li dị 2 lần. Thật lòng lúc đó con chỉ muốn đi nước ngoài để cứu chính mình và có thể lo được cho gia đình bớt khổ. Nhưng qua 1 năm tìm hiểu, anh qua VN nhiều lần để gặp con, con thật sự cảm nhận được anh ấy thương con rất thật lòng, lo lắng cho con, và con đã thật sự yêu anh ấy qua tính cách của anh. Anh quyết định làm thủ tục bảo lãnh con qua Úc. Trước khi đi, con cùng anh ấy đến nhà thờ để gặp cha ở đó và xin cha giúp cho chúng con, và con muốn được xưng tội, nhưng cha đó từ chối vì con và anh ấy bị rối hôn nhân. Con đi đến nhà thờ khác cũng đều bị từ chối như vậy. Con buồn quá. Không biết làm sao? Vì vừa mới siêng năng tham dự Thánh Lễ trở lại với Chúa chưa được bao lâu, thì giờ lại bị như vậy. Con tự nghĩ, đi lễ mà không được rước lễ cũng như không. Thôi không cần đi lễ nữa. Và Chúa biết được ý nghĩ của con nên gần tới ngày con đi Úc thì chị bạn gần nơi con ở nói với con về lòng thương xót của Chúa, nhưng con chỉ âm ừ cho qua. Chị ấy đã đưa cho con website muoichodoi.info để

con nghe những bài giảng những ngày lễ Chúa Nhật, vì con nói với chị ấy, đi lễ ở nhà thờ Úc cha giảng bằng tiếng Anh nên không hiểu, vì vậy chị ấy đã giúp con.

Điều kỳ diệu đã đến với con. Chúa đã đánh động lòng con. Vừa nghe cha giảng về lòng Chúa thương xót, con đã khóc, khóc thật nhiều. Con như được mở mắt ra, vì bấy lâu nay con có mắt mà như mù. Con nhận ra được những tội lỗi của con vô cùng độc ác, vậy mà trước đây con xem là bình thường. Con nghe cha giảng về lòng thương xót của Chúa, và hiểu được, thấy được mình vô cùng tội lỗi. Càng nghe con càng khóc. Vì hèn nhát, vì thiếu yêu thương, vì ích kỷ, vì thiếu hiểu biết mà con đã nhẫn tâm giết chết những giọt máu của mình, thế mà trước đây con lại không hiểu biết và không nhận ra được như vậy. "Nếu" ... giờ mà con nghĩ đến chữ "Nếu" thì đã muộn màng rồi. Con cảm thấy ân hận vô cùng. Chính vì vậy mà con đã không có con, con bị hư thai 3 lần. Nơi con ở chỉ toàn là người Úc, người Việt rất ít, sống rải rác, con đi lễ vài lần nhưng không hiểu gì nên con thường ở nhà mở nghe những bài giảng của cha. Từ khi con được nghe cha giảng, con đã hiểu được lời Chúa, con đã biết thay đổi chính mình, biết dâng lời cầu nguyện. Con tạ ơn Chúa đã xót thương con.

**trăng thơ*

CHỜ TẾT NĂM THÁNH

*Xuân sang mà Tết chưa về
Trần gian mấy nẻo mà chưa an bình?
Trên cao trăng sáng lung linh
Con trăng này cuối cuộc tình một năm*

*Treo cao mơ ước nhân gian
Tết mau đến sớm vui Năm Thánh này
Trần gian sao lắm trái ngang ?
Gây bao chia rẽ ngay anh em mình*

*Kẻ gian ác hại người lành
Cô đơn đầu trắng, đầu xanh lạc loài
Chờ Xuân suốt cả năm dài
Xuân về, Tết vẫn mệt mỏi chưa sang*

*Lại treo mơ ước lên trăng
Bao giờ đoàn tụ Tết cùng Xuân nay?
Quỳ Lạy Thiên Chúa, chí nhân
Cho Xuân gặp Tết hưởng Nguồn Xót Thương*

(góp nhặt đầu xuân)

*Chuyên mục : Chứng Nhân Lòng Chúa Thương Xót

HOA XUÂN LÒNG THƯƠNG XÓT NỞ RỘ TRÊN ĐẤT MẸ

• Giáo Phận Mỹ Tho

Con là Teresa Nga, hiện ở giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình, giáo phận Mỹ Tho. Vì không thể gặp được cha nên con gửi đến cha bức thư này để làm chứng nhân cho Lòng Chúa Thương Xót.

Ở gần nhà con có một anh thanh niên bị tâm thần đi lang thang đã nhiều năm nay. Anh ấy tên là Nguyễn Việt Hiếu, 40 tuổi, địa chỉ : 11/8 Trần Hưng Đạo, Phường 6, Mỹ Tho, Tiền Giang.

Gia đình đã nhiều lần đưa anh ấy đi chạy chữa nhưng đều thất bại. Trước đây anh cũng có vợ con nhưng do làm ăn thất bại anh mắc bệnh và vợ con anh bỏ đi. Hằng ngày anh đi lang thang, đói thì vào chợ xin ăn rồi nhảy xuống sông tắm. Trông anh thật nhếch nhác tội nghiệp.

Nhà anh ấy trước đây theo đạo Phật nhưng sau đó mẹ anh đã theo đạo Công Giáo (cũng hơn chục năm rồi). Bà vẫn đến nhà thờ đều đặn dù hàng xóm láng giềng dèm pha bàn ra tán vào nói con bà bị tâm thần như vậy là do bà bỏ Phật mà theo Chúa.

Từ khi biết đến cha và cộng đoàn Lòng Thương Xót, con đã nhờ cha cầu nguyện, và cùng con gái nhỏ của mình đọc

kinh Lòng Thương Xót cầu nguyện cho anh ấy qua lời bầu cử của Mẹ Maria.

Cách đây khoảng hai tháng, anh ấy đã chịu đi điều trị và không bỏ trốn. Bây giờ anh ấy đã khỏe mạnh tinh tảo, được xuất viện và hòa nhập với cuộc sống như người bình thường. Điều mà biết bao năm qua dù gia đình đã cố gắng rất nhiều vẫn không làm được, con tin rằng Chúa đã ban hồng ân đến với anh và gia đình. Tạ ơn Chúa và Mẹ Maria.

Con Teresa Nga <ngati79@yahoo.com.sg>

• Giáo Phận Hưng Hóa

Con là Nguyễn Thị Chiên,

ở Phú Thọ, thuộc giáo phận Hưng Hóa. Hơn 1 tháng trước, con có nhắn tin xin cha cầu nguyện cho chồng con. Chồng con đi khám bệnh, bác sĩ chẩn đoán chồng con bị u vòm ở mũi, có thể bị ung thư. Lúc đó con đã nhắn tin để nhờ cha cầu nguyện. Ngày hôm sau con đã nhận được tin nhắn của cha. Sau đó 10 ngày, chồng con đi lấy kết quả xét nghiệm, bác sĩ chẩn đoán là u lành. Con rất vui mừng vì chồng con đã được Chúa cứu chữa.

Trước đây chồng con rất lười biếng đi lễ và đọc kinh tối. Nhưng từ hôm đi lấy kết quả xét nghiệm cho tới giờ, con đã thấy chồng con thay đổi. Tối nào chồng con cũng đọc kinh chung với con và siêng năng đi lễ. Như vậy là chồng con đã được Chúa chữa bệnh cả tâm hồn lẫn thể xác.

Chúng con cảm tạ Chúa và Mẹ. Con có ước nguyện được làm chứng về lòng Chúa thương xót.

*Nguyễn Thị Chiên
chiennguyen20791@gmail.com*

• **Giáo Phận Sài Gòn**

Con là Maria Trần Thị Mỹ Yến, thuộc Giáo xứ Tân Châu. Con theo đạo đến nay được 1 năm rồi. Gia đình con bên lương, rất mê tín, hay đi coi bói, nhưng từ khi theo Chúa, con biết những điều đó là sai trái.

Con biết đến Chúa qua một người bạn. Trước đó con đi với bạn để tham dự thánh lễ, đọc kinh. Rồi con mua sách kinh đọc thêm để hiểu rõ hơn về đạo công giáo.

Thường sau khi đọc xong con vẫn cất sách kinh đi, nhưng hôm đó không biết sao mẹ con lại thấy. Mẹ con lấy sách kinh của con vứt vô góc để giày, nói con mê tín, tin ba cái bùa chú này đem xui xẻo về nhà. Từ đó mẹ con ngăn cấm con đi lễ đọc kinh và luôn theo dõi xem con đi đâu. Con thấy mệt mỗi lần. Đọc kinh con cũng phải đợi nhà con tắt hết đèn đi ngủ mới dám đọc. Con rất muốn gia đình con được ơn nhận biết Chúa và sớm quay về cùng Chúa. Ba mẹ con rất khó tính. Nên từ lúc chính thức vào đạo đến giờ con vẫn giấu tất cả mọi chuyện. Đọc kinh, cầu nguyện, đi lễ con đều không dám để ba mẹ con biết. Thật sự con chỉ muốn ba mẹ con không ngăn cấm con nữa, nhưng vì ba mẹ con rất khó tính cố chấp nên con không dám để ba mẹ con biết chuyện con đã theo đạo. Con muốn được đi lễ, muốn đọc kinh, muốn đeo chuỗi Mân Côi, muốn làm dấu Thánh Giá... nhưng con sợ ba mẹ con ngăn cấm nên con chọn cách giấu đi. Ngày nào đi lễ thì con nói đi công chuyện. Con đọc kinh lúc cả nhà tắt đèn đi ngủ. Không cho đeo chuỗi Mân Côi thì con bỏ vô túi, vì muốn làm những điều này nhưng bị ngăn cấm.

Thật ra là vì trước đây con thật sự hư hỏng tội lỗi. Con đã làm rất nhiều điều sai trái, nên ba mẹ càng không muốn

nghe và không tin con nữa. Từ khi được ơn Chúa soi sáng, Chúa đã thay đổi con rất nhiều.

Chúa yêu con và gia đình con. Mặc dù ba mẹ con không biết đến Chúa nhưng Chúa biết rất rõ gia đình con. Ba con uống rượu mấy chục năm rồi, ngày nào không uống là không chịu được, có thể không ăn nhưng rượu phải uống. Uống rồi mắc bệnh, ba con hứa bỏ, nhưng bữa sau khỏe lại uống tiếp. Ba con hút thuốc lá cũng nhiều.

Thật kỳ diệu. Từ khi con nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện thì ba con đã bỏ rượu được một tháng rồi. Đối với người đã nghiện rượu nặng như ba con, ngày nào không uống là không thể chịu được, vậy mà một tháng nay ba không uống, cũng không thèm, không mệt mỏi, trái lại rất thoải mái. Ăn ngủ được, vui vẻ. Lạ lùng quá. Ba con hút thuốc đã ít hơn nhiều so với trước đây, hút chưa tới nửa điếu hoặc nửa điếu là vứt bỏ. Đây là Hồng ân Chúa ban cho ba con và gia đình con.

Xin cha và Cộng đoàn thêm lời cầu nguyện cho con và gia đình con. Xin cho con được thay đổi bản thân con nhiều hơn, cho con hết bệnh phần hồn cũng như phần xác.

*Con Maria Trần Thị Mỹ Yến
Giáo xứ Tân Châu*

• **Giáo Phận Phú Cường**

Con tên là Phêrô Nguyễn Đăng Yên, ở Củ Chi, Giáo Phận Phú Cường. Con làm đồ họa và trang web. Con mới biết về Lòng Chúa Thương Xót thôi ạ.

Chuyện là con làm đồ họa, nên con phải nối mạng internet để tiện giao dịch. Lúc dự tính nối mạng, con cũng lo lắm. Con sợ nối mạng rồi ở có một mình, buổi tối cô đơn lại lên mạng coi phim "đen" thì khốn, bởi con đâu có đạo đức đảng hoàng gì đâu! Tính toán bản khoản hoài rồi cuối cùng con cũng nối internet.

Ý Chúa thật nhiệm mầu. Con thấy bên Phật Giáo người ta nghe thuyết pháp của Phật trên web hay trên CD, nên con nghĩ chắc bên Công Giáo mình cũng có trang web hay CD giảng về Chúa, thế là con mày mò lướt web, và cuối cùng con tìm được trên trang web muoichodoi.info những bài cha giảng về Lòng Chúa Thương Xót. Lần đầu tiên được nghe bài giảng lòng Chúa thương xót, con đã khóc. Con khóc cho tội lỗi của mình. Con khóc vì Chúa thương con nhiều hơn con tưởng. Đã có lần vì thất vọng chán nản, con ném Thánh Giá đeo trên cổ đi, thế mà Chúa vẫn không bỏ con. Đang lúc bế tắc vì bệnh tật, nợ nần chồng chất, em dâu con đang khao khát có em bé, và nhất là bệnh tâm thần của em gái con, nên con quyết định nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện.

Tạ ơn Chúa! Chúa hé mở quyền năng từ từ và dịu dàng. Trong vòng 1 tháng, con trả được 1 nửa số nợ, bệnh của con đã gặp thầy gặp thuốc, em dâu con cũng gặp được thầy đang dùng thuốc có tiến triển tốt. Bố con nóng tánh hay chửi, nay đã hết chửi bậy. Mỗi lần tới nhà con là bố con yêu cầu mở CD bài giảng Lòng Chúa Thương Xót cho bố con nghe. Mẹ con thì chỉ muốn xuống cha để được tham dự thánh lễ với cha và cộng đoàn. Đó là những gì con đang trải nghiệm về Lòng Thương Xót của Chúa.

*Con, Phêrô Nguyễn Đăng Yên
<yendesigners@gmail.com>*

• Giáo Phận Kontum

Bạn con gửi lời cảm ơn cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho bạn con khỏi bệnh ung thư vòm họng.

Bạn con tên Trần Thị Tuyết, sinh năm 1974, ở thôn Nghĩa Lập, thị trấn Thanh Mỹ, Lâm Đồng, lấy chồng về Đắc Lắc làm rẫy cà phê.

Bạn con nhập viện ung bướu Sài Gòn. Sau khi phê chuẩn là bị ung thư, bác sĩ Khanh điều trị bắt Tuyết nhỏ 4 răng hàm để xạ trị.

Khi nằm viện, bạn con thều thào gọi con nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện cho được bình phục. Xin Lòng Chúa Thương Xót cho nó sống để nuôi hai đứa con nhỏ. Chồng nó nóng tánh lắm, nó sợ hai đứa con không chịu nổi sự hà khắc của ông chồng.

Tuyết là người theo đạo ông bà, nhưng khi nằm trong bệnh viện nhờ con nhắn tin, nó nói ở Bệnh Viện Ung Bướu có nghe nói đến cha và cộng đoàn. Cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác vẫn đến đây thăm nom chăm sóc tặng quà cho bệnh nhân nghèo, nhất là tặng họ máy nghe 500 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót. Họ vẫn mở to để cả phòng cùng nghe, nhờ đó mà Tuyết mới biết đến lòng Chúa Thương Xót. Nó tin. Đến cuối năm, bệnh viện cho Tuyết xuất viện và hẹn khám chăm sóc kiểu công thức của bệnh ung thư.

Tuyết ra viện và vẫn nhắn tin xin cha cầu nguyện. Nó tin và an tâm lắm. Và kết quả bất ngờ cứ theo phác đồ điều trị. Khi điều trị Tuyết sụt 18 kg, mà đến nay lại lên được 4 kg rồi. Đầu tháng 12, hai vợ chồng nhập viện làm lại các xét nghiệm nghiêm ngặt bắt buộc như thử máu, siêu âm, chụp Citi.... Thật bất ngờ. Bác sĩ Tuấn nói: "Sức khỏe em ổn rồi. Không phát hiện 1 sự gì khác, nghĩa là sức khỏe em trở lại bình thường."

Tuyết vui lắm! Nhờ con chuyển lời chân thành cảm ơn cha và cộng đoàn. Cha nhớ cầu nguyện cho con và Tuyết nha!

*Con, Nguyễn Thị Thập
towermike2002@yahoo.com*

• **Giáo Phận Xuân Lộc**

Con là Phêrô Chu Quang Duy, sinh năm 1993, hiện đang ở giáo xứ Phú Lâm, hạt Phương Lâm, Giáo Phận Xuân

Lộc. Gia đình con có 3 anh em, con là lớn nhất. Anh em con sinh ra không được hạnh phúc cho lắm khi gia đình có cha mẹ đầy đủ sống chung một mái nhà. Khi con còn nhỏ, ba con bỏ ra đi theo người khác để lại 3 đứa con nhỏ nheo nhóc và 1 người vợ chân yếu tay mềm, 3 đứa trẻ thiếu tình thương ba, mất đi trụ cột gia đình. Mẹ con không biết sống ra sao nên đã về ở bà ngoại, bữa đói bữa no, rau cháo sống với nhau qua ngày, từng năm tháng. Ngoại con đã 70 tuổi rồi, gia đình không rầy không ruộng, sống phụ thuộc vào xe sữa đậu nành của mẹ con sống qua ngày, nhiều ngày ế ẩm cũng khó khăn lắm. Năm lên 17 tuổi, con đang đi học thì bị mắc bệnh nửa người bên phải bị cứng đờ. Gia đình đưa con lên khám bệnh ở bệnh viện Thánh Tâm Đồng Nai. Bác sĩ không tìm thấy bệnh, cho con giấy giới thiệu lên bệnh viện Chợ Rẫy để điều trị. Kết quả cũng là con số không.

Sau đó nghe người ta giới thiệu về Bệnh Viện Chấn Thương Chỉnh Hình – TITO. Gia đình lo chạy tiền đưa con đi điều trị, và đã chẩn đoán ra bệnh: tổn thương tủy phía sau C1 và C3 do viêm tủy gan, bệnh thoái hóa mất nước có thoát vị đĩa đệm C3 – C4 ra sau trung tâm chèn lõm bao màng cứng, áp sát tủy cổ, chèn tủy cổ ngang mức, có gây phù nề, chèn rễ dây thần kinh C5 hai bên, hình thoái hóa gai xương thân đốt cổ C2 – C6. Trước đó con bị bệnh thận phải mổ. Một mình thân con mang quá nhiều bệnh, đi bác sĩ cũng như thầy thuốc, họ nói bệnh con hầu hết đều bị liệt, dù có nhiều tiền chạy thầy chạy thuốc cũng vô ích, nhưng các bác sĩ rất ngạc nhiên là tại sao con lại đi được. Họ không hiểu trường hợp của con làm sao mà được như vậy. Bởi vì khi con đang mắc bệnh thì nghe tin cha về giáo xứ con loan truyền lòng Chúa thương xót. Lúc đó nói thật ra con không tin cho lắm về quyền năng của Chúa. Mẹ con đưa con đến để xin cha đặt tay cầu nguyện chữa lành. Tới lần thứ 3 thì con không nhúc chân tay, không nhúc tay thì có thể cầm viết được. Cha đến đâu con cũng đi. Con đã bước

đi được. Chúa không để con nằm im như khúc gỗ, mà giờ tay đỡ nâng con. Con tạ ơn Chúa nhiều lắm.

Ồn thứ hai là Chúa đã cứu bà ngoại con. Tháng 6/2012 bà con bị bệnh, ở trong gan bà ngoại có 1 cái bướu. Hôm đó bà đau quá nên mẹ con đưa bà đi bệnh viện Định Quán. Sau khi xem xét, bác sĩ nói bướu gan của bà đã vỡ rất nguy hiểm, phải mổ gấp. Nhưng bác sĩ kêu mẹ con phải ký giấy tờ để lỡ bà có chết thì gia đình không trách móc kiện tụng, vì tỉ lệ chết cao hơn sống. Lúc đó mẹ con gọi điện thoại cho cha xin cầu nguyện. Con không biết làm gì nên nhắn tin xin cha cầu nguyện, cha trả lời: "Con an tâm. Tin tưởng và phó thác vào Chúa lòng thương xót, qua lời bầu cử của Mẹ Maria, cha và cộng đoàn cầu nguyện cho".

Đúng là một phép lạ kỳ diệu. Ca mổ bình an vô sự, cứu được bà con. Sau đó họ chuyển bà lên bệnh viện Chợ Rẫy để điều trị. Các bác sĩ ở đó cũng rất ngạc nhiên khi một bệnh viện vùng quê mà cứu được bà con với bệnh hiểm nghèo như thế. Gia đình con nhận thấy Chúa không phân biệt kẻ nghèo hèn, mà Chúa luôn đón nhận những ai biết chạy đến kêu xin Người với trọn niềm tín thác.

• Giáo Phận Đà Lạt

Con là Têrêsa Trần Thị Thanh Thúy, ở giáo xứ Lâm Phát, Bảo Lộc, Giáo Phận Đà Lạt. Nay con viết thư này để làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót.

Con trai con là Giuse Đỗ Tiến Đạt, sinh năm 2005 đã qua con nguy hiểm. Con trai con bị bệnh từ hồi tháng 2/2013. Con đưa cháu đi khám bệnh ở bệnh viện Nhi Đồng 1, bác sĩ nói cháu bị thiếu máu. Cháu uống thuốc 3 tháng vẫn không đỡ mà ngày càng khó thở và mệt. Con đưa cháu về Bệnh Viện Thánh Gioan Thiên Chúa ở Biên Hòa, các thầy đưa đi xét

nghiệm và phát hiện cháu bị men gan cao. Con chữa cho cháu ở đó được 3 tháng thì hạ được men gan, nhưng đi học thì cháu khó thở và mệt. Con lại đưa cháu về bệnh viện Nhi Đồng 1. Bác sĩ nói là cháu bị suyễn nặng, cho vào thuốc, cứ 1 liều là một triệu rưỡi. Cháu vào thuốc được 1 tháng thì tóc cháu bị rụng ở trên chòm đầu. Con đưa cháu xuống bệnh viện lại thì bác sĩ nói cháu đã đỡ nhiều rồi, nhưng mắt cháu thì mờ dần. Bệnh viện Nhi Đồng chuyển cháu qua bệnh viện mắt Điện Biên Phủ, bác sĩ khám thì cháu không bị cận, không bị viễn, họ cho uống thuốc 20 ngày. Về nhà cháu uống thuốc được 14 ngày thì một bên mắt không nhìn được nữa.

Con đưa cháu xuống bệnh viện nhờ sơ Thảo làm việc ở đó khám cho cháu, cũng không thấy cháu bị cận gì hết. Khi bác sĩ đưa cháu đi chụp CT thì phát hiện cháu bị khối u ở sọ. Bác sĩ chuyển cháu qua bệnh viện Nhi Đồng 2, ở đó được 2 ngày thì họ chuyển qua bệnh viện Chợ Rẫy, vì bên đó đủ điều kiện phẫu thuật.

Ở bệnh viện Chợ Rẫy làm các xét nghiệm thì cháu lại bị bệnh tim nhĩ không được bình thường, và u sọ hần. Ở đó được 1 tuần thì bác sĩ nói ca mổ này rất khó, chỉ có 30% là sống. Bác sĩ cho gia đình con 3 ngày để suy nghĩ. Nếu không mổ thì cháu sẽ bị mù, khối u ngày càng lớn có thể vỡ ra bất cứ lúc nào. Gia đình con không biết làm gì. Con và chị họ của con có nhắn tin cho cha, xin cha và cộng đoàn thêm lời cầu nguyện, và con cũng nhờ các sơ dòng Thánh Phaolô, cộng đoàn trong giáo xứ, cha xứ và các thầy thêm lời cầu nguyện cho con của con.

Tạ ơn Chúa, nay con của con đã khỏe lại, và mắt cũng đã sáng lại bình thường. Ca mổ của cháu từ 8h sáng đến 13h mới xong, và cháu cũng đã xuất viện về nhà bình an.

*Con, Têrêsa Trần Thị Thanh Thúy
Lâm Phát, Bảo Lộc.*

CHAY NĂM THÁNH – MÙA CỦA LÒNG XỐT THƯƠNG

Lm. Giuse Trần Đình Long

Trong bài giảng ngày 9-12-2015, Đức Thánh Cha Phanxicô chia sẻ về ý nghĩa Năm Thánh để trả lời cho câu hỏi: Tại sao lại có một Năm Thánh Lòng Thương Xót.

Trong thời đại xảy ra những thay đổi sâu xa, Giáo Hội được kêu gọi để tỏ cho con người ngày nay thấy những dấu hiệu hiển nhiên hơn nữa về sự hiện diện và gần gũi của Thiên Chúa. Vì lý do ấy, Năm Thánh này cần phải làm sống động ước muốn có thật nhiều dấu hiệu

về niềm êm ái dịu dàng được Thiên Chúa công hiến cho toàn thể giới, nhất là cho những ai đang chịu khổ đau, những ai đang lẻ loi cô độc và bị bỏ rơi, không hy vọng được thứ tha hay không cảm thấy được tình yêu thương của Chúa Cha. Một Năm Thánh để lãnh nhận hơi ấm của tình Chúa yêu thương khi Người vác chúng ta trên vai mang chúng ta về nhà Cha. Một Năm Thánh chúng ta được Chúa Giêsu chạm tới và được tình thương của Người biến đổi, nhờ đó chúng ta có thể trở thành những chứng nhân cho lòng thương xót của Thiên Chúa.

Bởi thế, "**Năm Thánh Lòng Thương Xót**" là để "**Sống Lòng Thương Xót**", để chúng ta cảm nghiệm thấy trong đời sống của mình cái đụng chạm ngọt ngào và dịu dàng của việc

Thiên Chúa tha thứ, hiện diện bên chúng ta và gần gũi với chúng ta, nhất là trong những lúc khó khăn nhất.

Đặc biệt là trong thời điểm của chúng ta đây, một thời điểm mà việc tha thứ là một vị khách hiếm thấy trong phạm vi đời sống của con người, thì tiếng gọi "Sống Lòng Thương Xót" lại càng trở nên khẩn trương ở hết mọi nơi: ngoài xã hội, trong các tổ chức, nơi việc làm cũng như trong gia đình.

Hằng ngày ta đọc thấy trên các phương tiện truyền thông chỉ một xích mích nhỏ giữa 2 người hàng xóm, một va quệt xe trên đường, hay chột “nhìn thấy ghét!” cũng đủ để gây ra án mạng. Ngày nay người ta nói nhiều đến chữ “vô cảm”, “máu lạnh” để diễn tả tấm lòng không biết xót thương nhau, không biết thông cảm, tha thứ cho nhau giữa con người với con người.

Giữa một thế giới của những cực đoan, của những mâu thuẫn và nghịch lý, con người đối xử với nhau thiếu

tình người, ngay cả những người trong Đạo cũng xử với nhau “*cạn tàu ráo máu*”, chẳng biết xót thương nhau, thì người ta chỉ còn biết chạy đến Đức Giêsu “Đấng giàu lòng thương xót” mà thôi!

Những ngày khai mạc Năm Thánh Lòng Thương Xót của Giáo Hội Công Giáo đã qua đi. Những nghi thức mở cửa Năm Thánh, hành hương, lãnh ơn toàn xá... sẽ không còn lại âm vang nào, sẽ chỉ là những nghi thức rình rang nếu không có sự biến chuyển trong tâm hồn mỗi người. Mọi sự thay đổi phải bắt đầu từ chính bản thân mình, như Gandhi nói: *“Bạn phải là sự thay đổi mà bạn muốn thấy nơi thế giới. Thế giới mà bạn muốn thay đổi, khởi đầu ở chính sự thay đổi nơi con người bạn.”* Thay đổi con người mình (*thế giới bên trong*) là thay đổi thế giới bên ngoài mà mắt thấy tai nghe và cảm xúc. Những lời xin lỗi sẽ chỉ là đầu môi chót lưỡi nếu ta không thật lòng tha thứ cho nhau. Làm sao người cúi đầu

xin lỗi được tha thứ và bình an nếu người kia cứ chấp nhất không chịu tha thứ và hoà giải? Chúa xót thương con người, sao con người không biết xót thương nhau? Chúa tha thứ cho con người, sao con người không tha thứ cho nhau?

Mỗi khi Mùa Chay về, chúng ta vẫn thường được nghe lại dụ ngôn “Người Cha Nhân Hậu” (*quen gọi là dụ ngôn người con hoang đàng!*) Ba dụ ngôn về lòng thương xót của Thiên Chúa trong Tin Mừng Luca được Đức Giêsu nói tiếp sau những lời người biệt phái kêu trách Chúa. Khi thấy những người tội lỗi và thu thuế đều lui tới với Đức Giêsu để nghe Người giảng, những người biệt phái và các kinh sư xâm xì với nhau: “Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng” (Lc 15,2).

Nghe những lời kêu ca này, tự nhiên chúng ta thấy không thể chấp nhận cái vẻ cao ngạo của nhóm biệt phái, và thấy mình có thể có

những tâm tình tốt hơn. Chúng ta chẳng những không khinh người tội lỗi, mà trái lại còn thường cầu nguyện cho những người có tội ăn năn trở về cùng Chúa nữa mà!

Như vậy giữa chúng ta và người biệt phái có hai tâm tình khác hẳn nhau: một đảng họ khinh người tội lỗi, một đảng ta thương những người lỗi tội. Ta có lòng xót thương đầy chứ!

Nhưng giữa ta và biệt phái lại có một điểm giống nhau là cùng ở một giai cấp: “giai cấp đạo đức”. Mà ai ở “**giai cấp đạo đức**” thì không gặp được Chúa Giêsu, Đấng giàu lòng thương xót. Chính Đức Giêsu đã khẳng định sứ vụ của mình: “*Tôi đến không để kêu gọi những người đạo đức mà để kêu gọi những kẻ tội lỗi*”. Trong dụ ngôn con chiên bị lạc mất và được tìm thấy, Chúa kết luận: “*Trên trời cũng thế, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải, hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần phải hối cải*” (Lc

15,7). Và Đức Giêsu, chính Ngài cũng đã xếp chung hàng với người tội lỗi, đoàn đoàn lớp lớp xuống sông Giođan chịu Gioan thanh tẩy.

Đó là điều ta cần suy nghĩ trong Mùa Chay-Năm Thánh Lòng Xót Thương. Khi Đức Giêsu nói gì dạy gì thì Người không lấy lý thuyết của dân gian, không lấy sách vở luân lý của người đời mà dạy dỗ. Đức Giêsu lấy cái có trong chính bản thân mình để cho người ta đón lấy, chịu lấy. Đó là tấm lòng thương xót của Thiên Chúa. Tôi có thể dạy giáo lý rất hay, có những bài diễn thuyết rất hùng hồn, văn chương bóng bẩy, nhưng đó chỉ là sách vở, là con chữ, là những cái chấp vá vay mượn, không phải của tôi, không phát xuất từ tấm lòng cảm thương của tôi, nên chẳng lay động lòng người, chẳng thu hút người khác đến với Chúa được.

Điều mà Đức Giêsu muốn cho chúng ta chiêm ngưỡng một cách kỹ càng, không phải là hình ảnh của đứa con phong phú, nhưng là

tấm lòng vô cùng nhân hậu của một người Cha, “*Đáng nguyền trên trời, không muốn cho một ai trong các kẻ bé mọn này phải hư mất*” (Mt 18,14). *Người Cha ấy là Cha của Đức Giêsu, cũng là Cha của chúng ta* (Ga 20,17). Nếu không có một người cha ngày đêm ngồi trước thềm mòn mỏi ngóng chờ đứa con lạc loài hư đốn, thì đứa con hoang đàng kia nếu có trở về cũng thành vô nghĩa và vô ích. Nó sẽ chẳng gặp được cái gì may mắn hơn cái số phận mà nó đang có, nghĩa là nó sẽ từ vùng tối tăm đói khổ này, rơi vào vùng tối tăm đói khổ khác. Và ngay cả nếu nó có gặp được một người cha phúc đức nào đó trên cõi đời này, mà không phải người cha mà Đức Kitô giới thiệu cho chúng ta, thì nó cũng chỉ gặp được những tâm hồn cứng lạnh như băng, sẵn sàng sửa trị xứng với tội làm “tán gia bại sản” của nó, rồi mới tính đến chuyện nó có được phần nào trong nhà hay không. Phần đó nhiều ít bao nhiêu, thì lại là vấn đề còn

hậu xét! Theo luân lý thì phép “giáo nhi” là phải sửa trị những đứa con hư, người nghiêm phụ thì giữ gìn gia phong nề nếp, không thể để những đứa con đã “bôi tro trát trắng” vào mặt gia đình muốn đi về thế nào tùy ý nó, cho dù miệng nó có nói lời hối cải xin lỗi thì không phải đơn giản thế là xong.

Cho nên ít nhiều, những người “*gọi là đạo đức*” hôm nay cũng dễ dàng đồng tình với cách xử sự của người con cả, một mẫu người tử tế đạo đức, chí thú làm ăn, phục vụ cha hết mình. Thấy mình tốt như thế nên anh ta không thể nào chịu nổi mình lại có thằng em khôn kiếp vô lại như vậy! Và anh lại càng không chịu nổi thái độ của ông bố, vừa bắt công với mình, vừa thương thằng út một cách vô lý đến mức có vẻ như nhu nhược. Ông đã không trị tội nó thì thôi còn ra như thưởng công nó: “*bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng!*” (Lc 15,23). Dường như anh ta không chịu nổi một người

cha giàu lòng thương xót như vậy. Có lẽ anh ta “**suy bụng ta ra bụng người**”, lấy tấm lòng hẹp hòi của mình để đo lòng người cha. Anh bắt măn tức giận đến nỗi không thềm vào nhà, không thềm nhìn nhận em mình nữa. Nó chỉ là “**thằng con của cha**” chứ không phải là anh em ruột thịt của anh. Anh buông những lời cứng cỏi hằn học thế này: “*Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy một con dê để con ăn mừng với bạn bè. Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn điếm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!*”(Lc 15,28-30).

Phản ứng của người con cả đôi khi cũng là của ta ngày nay. Đứng ở “*giai cấp đạo đức*”, ta khoanh tay nhìn từng đoàn “*người con hoang đàng*” kéo đến cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót, nghe Lời Chúa với ánh mắt... hơi khó chịu, nghi ngại. Tại sao họ kéo đến cầu

nguyện Lòng Chúa Thương Xót đông thể? Hãy đến mà xem! Nhìn từng đoàn người kính cẩn quỳ cầu nguyện dưới cái nắng chói chan, ngược mắt lên trời kêu cầu Chúa đoái thương đến thân phận tội lỗi của mình, ta sẽ hiểu vì sao. Chúng kiến hàng dài những hồi nhân kiên nhẫn xếp hàng trước toà giải tội, chờ đến phiên mình vào lãnh Bí Tích của Lòng Xót Thương ta mới hiểu được nhu cầu tâm linh của con người ngày nay thế nào. Ta vẫn gọi Chúa là cha mà lại nhất định không nhìn nhận người khác là anh em của mình, vẫn cương quyết loại trừ người anh em đó, thậm chí còn nổi giận khi thấy Chúa tỏ lòng thương xót ưu ái cái con người “chẳng ra gì” trước mắt mình. Ta hãy nghe lại Lời Chúa phán với tên mắc nợ không biết thương xót: “*Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã*

thương xót ngươi sao ?... Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình” (Mt 18, 32-35). Trong “Bài Giảng Trên Núi”, Đức Giêsu khẳng định rõ ràng: “*Nếu anh em không tha thứ cho người ta, thì Cha của anh em cũng sẽ không tha thứ lỗi lầm cho anh em.*” (Mt 6, 15). Ta còn dám và còn muốn loại trừ, không nhìn nhận, không tha thứ cho người anh em mình nữa không? Chính Phaolô cũng nhắc nhở tín hữu Êphêxô: “*Anh em phải có lòng thương xót và biết tha thứ cho nhau, như Thiên Chúa đã tha thứ cho anh em trong Đức Kitô.*” (Ep 4,32)

Chúng ta là con người, mà lại là con người có tội, nên chúng ta suy nghĩ như con người, đối xử với nhau như con người, có vay có trả, ai vay người đó trả. Còn Đức Giêsu nói với chúng ta thế này: “*Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi*

Cha Thầy, Thầy đã đã tỏ cho anh em biết” (Ga 15,15b).

Điều mà Đức Giêsu đã biết, đã nghe nơi Cha rồi tỏ cho chúng ta biết là tấm lòng của Cha đối với chúng ta, những đứa con tội lỗi. Tấm lòng chỉ biết chờ đứa con hư trở về để tha thứ yêu thương: *“Mau đem áo đẹp nhất ra mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng” (Lc 15, 22-23).*

Thật là kỳ lạ! Tấm lòng không đòi đứa con hư phải trả lại đủ những gì nó đã vay, nó đã phá. Tại sao vậy ? Tại vì đã có người trả cho nó, trả đầy đủ, đền thay cho nó, đền dư thừa và đã lập công cho nó để nó đáng được thưởng. Người đó là ai ? Người đó không phải ai khác mà lại chính là Con của Cha, Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. Thánh Phaolô nói: *“Đức Giêsu Kitô, Đáng không hề biết tội, thì vì ta, Thiên Chúa đã cho làm thành sự tội, ngõ hầu trong Ngài, ta được trở*

thành sự công chính của Thiên Chúa” (2C 5,21).

Chúng ta phải tạ ơn Thiên Chúa biết bao nhiêu, vì tất cả chúng ta đều là những kẻ có tội, nên đều được Cha xót thương như nhau, trừ những ai tự nhận mình thuộc “giai cấp đạo đức”, không cần được tha thứ, cũng không chịu tha thứ, không cảm nghiệm được lòng xót thương của Chúa, nhất định **“đứng ngoài, không chịu vào nhà”** thì chính họ tự loại mình ra khỏi vòng tay yêu thương của Chúa,

Trong Mùa Chay Năm Thánh này, **nếu tôi thấy mình thuộc “giai cấp đạo đức”**, thấy mình đã làm đầy đủ bổn phận không cần quay trở về lăn vào vòng tay của Cha và tha thứ cho ai nữa, thì tôi nên cầu nguyện và thành thực suy xét lòng mình lại cho kỹ. Tôi có giống như người con cả chỉ cần đòi Thiên Chúa trả công cho tôi một con dê không ? Nhất là nếu tôi cương quyết không

chịu tha thứ cho những người anh em đến xin lỗi tôi (*mặc dù thực ra đôi khi họ chẳng có lỗi gì với tôi!*) thì chính tôi đã tự cho mình là **“kẻ làm công”**, không còn là con Cha nữa rồi.

Tất cả thế gian là vùng tối tăm, túng thiếu nghèo nàn, vì cả thế gian đã phạm tội và đã mất hẳn vinh quang Thiên Chúa. Nếu cứ ở lì trong cái vùng khốn khó này, thì số phận mọi người sẽ như số phận đứa con hoang đàng, nó phải kêu lên: “Tôi chết đói mất”. Chỉ khi nào biết khiêm tốn chỗi dậy quay trở về nhìn nhận mình đã “đắc tội đến trời và đến cha” thì mọi sự sẽ biến đổi tức khắc.

Từ thân phận tội tở, tôi được xỏ nhẫn đi giày trở thành con Cha trong tự do.

Từ thân phận đói khổ mình trần, tôi được mặc áo đẹp và được vào bàn tiệc Thánh Thể.

Tất cả những phúc lộc này của tôi và của cả nhân loại chỉ xảy ra khi tôi và mọi người mở lòng ra đón nhận

lấy Đức Giêsu vào đời mình, *“Ai ở trong Kitô, kẻ ấy là tạo thành mới”*. Lúc đó chúng tôi sẽ được trở thành con người mới, thành con của Cha trên trời và là anh em với nhau, không còn kèn cựa, so bì, tranh hơn tranh thua với nhau nữa. Chúng tôi nắm tay nhau hân hoan đến dự tiệc Thánh Thể, quyết tâm thực hiện điều mà ĐTC Phanxicô nhấn nhủ: *“Năm Thánh này là một thời điểm đặc biệt cho Giáo Hội để làm sao chỉ chọn duy “những gì hài lòng Chúa nhất”. Và đâu là những gì “làm hài lòng Chúa nhất”? Đó là tha thứ cho con cái của Ngài, là thương xót họ, nhờ đó, về phần mình, họ cũng có thể tha thứ cho những người anh em của họ, chiếu sáng như những ngọn đuốc của tình thương Thiên Chúa trên thế giới này. Đó là những gì đẹp lòng Chúa nhất...”*

Cùng nhau “Sống Lòng Thương Xót” như vậy, Mùa Chay Năm Thánh này mới thực sự là Mùa của Lòng Xót Thương...

*trăng thơ

Chay Năm Thánh

Quanh năm ăn uống quá rồi
Ăn đi ăn đứng, ăn đây ăn no
Tiệc tùng chè chén nhỏ to
Mùa chay dẹp hết lo cho linh hồn

Linh hồn phải quý trọng hơn
Nếu hồn hư mất xác còn ích chi
Hy sinh cho Chúa chút đi
Hy sinh cho Chúa có gì thiệt đâu

Hy sinh một miếng trầu cau
Một vài điều thuốc, một xâu bánh mì
Nhiều người đói khổ cực kỳ
Cửa nhà không có lấy gì độ thân

Nhiều người không có áo quần
Mùa đông giá rét ăn nằm nơi nao
Họ chui xuống dưới gầm cầu
Chui vào ống cống xe tàu chạy qua

Thấy người phải nhớ đến ta
Lấy lời kinh thánh đem ra thực hành
Mùa chay Năm Thánh làm lành
Lập công phúc đức mới là Xót Thương

*Mùa chay quyết chí ăn chay
Làm phúc Năm Thánh lòng này mới yên.*

(lượm nhặt đó đây)

LỜI KẾT TẬP SAN THÁNG 1 & 2 - 2016

- **C**húc mừng Năm Mới.

Xin chào người. Trong khoảng thời gian này, sự hoàn thiện của tôi sẽ được nên trọn.

Lạy Chúa, con xin cảm tạ Chúa trước về mọi điều lòng nhân lành Chúa sẽ gửi đến cho con.

Cảm tạ Chúa về chén đau khổ con sẽ được uống hằng ngày.

Lạy Chúa, xin đừng giảm bớt vị đắng, nhưng hãy thêm sức cho môi con, để khi nhấp chén đắng này, con vẫn biết mỉm cười trong tình yêu Chúa là Tôn Sư của con.

Lạy Chúa, con xin cảm tạ vì vô vàn an ủi và ân sủng Chúa trào đổ cho con mỗi ngày như sương mai, lặng lẽ, không nhận thấy được trước những con mắt tò mò, nhưng chỉ mình Chúa và con biết được mà thôi.

Vì tất cả điều ấy, con xin cảm tạ hôm nay, bởi vì trong lúc Chúa trao chén đắng cho con, biết đâu tâm hồn con không thể cảm tạ Chúa. (NK, 1449)

- **Đ**ến tối, Chúa cho tôi hiểu các sự vật trần thế thật phù phiếm. Tất cả những gì xem ra vĩ đại sẽ tan biến như làn khói, và không đem đến sự thông dong, nhưng là nổi ê chề cho linh hồn. Hạnh phúc thay cho linh hồn nào hiểu được những điều này và chỉ chạm một chân xuống cõi đất.

Sự an ủi của con là được kết hợp với Chúa; mọi sự khác đều làm con mệt mỏi.

Ôi, con còn phải chịu đựng bao lâu nữa ở chốn khách đây này! Con thấy không ai hiểu đời sống nội tâm của con. Chỉ một mình Chúa hiểu con, Đấng ẩn nự trong tâm hồn con và hằng sống muôn đời. (NK, 1141)

- **C**húa đã trào đổ cho linh hồn tôi một niềm bình an sâu lắng, không gì có thể khuấy động. Mặc dù vạn vật chung quanh vẫn xoay vần, nhưng tôi không bị tước mất sự bình an một phút giây nào.

Cho dù cả thế giới sụp đổ cũng không làm xao động sự tĩnh lặng sâu thẳm trong tôi là nơi Thiên Chúa nghỉ ngơi. Tất cả mọi biến cố, tất cả những việc này khác đều xảy ra dưới chân Người. (NK, 1134)

- **L**ạy Chúa Giêsu là niềm hoan lạc của tâm hồn con, khi linh hồn con được no thỏa thần tính Chúa, con chấp nhận ngọt ngào cũng

như đắng cay một cách bình thản như nhau, điều này điều kia rồi cũng sẽ qua đi.

Tất cả những gì con giữ lại trong tâm hồn chỉ là tình yêu Chúa. Vì đó mà con phấn đấu; tất cả mọi sự khác đều là thứ yếu. (NK, 1245)

- **T**rong giờ đầu tiên của năm mới, tôi đối diện với thời khắc này với niềm sợ hãi và run sợ.

Lạy Chúa Giêsu nhân lành, với Chúa, con sẽ mạnh dạn và can trường tiến vào những cuộc cọ xát và chiến đấu. Nhân danh Chúa, con sẽ chu toàn mọi sự và vượt thắng tất cả.

Lạy Thiên Chúa của con, Đấng Toàn Thiện vô cùng, con khẩn nài Chúa, xin Lòng Thương Xót Chúa hãy đồng hành với con luôn mãi và trong mọi sự.

Khi tôi bước vào năm mới, nỗi lo sợ phải sống lâu triu nặng trên tôi, nhưng Chúa Giêsu đã đưa tôi ra khỏi sự sợ hãi và cho tôi biết công cuộc này sẽ đem lại vinh quang lớn lao cho Người. (NK, 859)

- **Ô**i lạy Chúa, vì thế ngay hôm nay, con xin phó thác mình con và yêu mến chấp nhận thánh ý Chúa.

Những định lệnh của Chúa vô cùng khôn ngoan, lúc nào cũng dịu dàng và nhân ái đối với con, mặc dù đôi khi con không thể hiểu ra, cũng không thể dò thấu.

Lạy Tôn Sư của con, con xin trọn niềm suy phục Chúa là hoa tiêu hồn của con, xin hãy điều hướng con theo những ước muốn linh thánh của Chúa.

Con xin vui sâu bản thân con trong Trái Tim rất hay thương của Chúa, một đại dương nhân ái vô tận. (NK, 1450)

- **K**hi màn đêm buông xuống, những đau đớn phần xác càng dữ dội thêm cộng với nỗi thương đau tinh thần.

Đêm tối và đau khổ. Cái tĩnh mịch của bóng đêm đã cho tôi được đau khổ một cách tự do.

Thân xác tôi chịu căng trên thập giá.

Tôi giẫy giụa trong đau đớn dữ dội cho đến mười một giờ đêm.

Trong tâm trí, tôi đến Nhà Tạm, mở Bình Thánh ra, tựa đầu vào Bình Thánh, và tất cả nước mắt lặng lẽ giàn giụa vào Trái Tim của Đấng duy nhất hiểu biết thương đau và khổ ải là thế nào.

Tôi cảm nghiệm được sự ngọt ngào của đau khổ.

Linh hồn tôi càng ước ao cơn thống khổ ngọt ngào này, và có lẽ tôi sẽ không đánh đổi để lấy tất cả kho báu trần thế.

Chúa ban cho tôi sức mạnh tinh thần và đức ái đối với những người đã tạo nên những đau khổ này.

Đó là ngày đầu tiên của Năm Mới.
(NK, 1454)

*trang thông báo

NĂM THÁNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Trong Năm Thánh Lòng Thương Xót.
Kính mời Anh chị em đến tham dự những buổi
cầu nguyện và dâng lễ Kính Lòng Chúa Thương
Xót, do cha Giuse Trần Đình Long cử hành
tại các địa điểm sau :

1/ Thứ Ba Đầu Tháng (bắt đầu từ ngày 2-2-2016)

- **Lúc 16g00 tại Nhà thờ Lạng Sơn,**
25 Lê Đức Thọ, P. 16, Q. Gò Vấp - Saigon

2/ Thứ Năm hàng tuần

- **Từ 14g00 đến 16g00 tại Nhà thờ Thuận Phát,**
253 Trần Xuân Soạn, P. Tân Kiểng, Q.7 - Saigon

3/ Thứ Sáu Đầu Tháng (bắt đầu từ ngày 1-1-2016)

- **Từ 14g00 đến 16g00 tại Nhà thờ Trung Bắc,**
884/1 Lê Đức Thọ, P. 15, Q. Gò Vấp - Saigon

- **Từ 17g00 đến 18g30 tại Nhà thờ Đồng Tiến,**
54 Thành Thái, Phường 12, Quận 10 - Saigon

4/ Tại Giáo Điểm Tin Mừng

1201/12 Nguyễn Văn Tạo, Ấp 1, Xã Hiệp Phước,
Huyện Nhà Bè - Saigon

- **Thứ Bảy hàng tuần : lúc 17g30**

- **Chúa Nhật hàng tuần : lúc 18g30**

Xin Anh chị em kêu gọi những người khác cùng đến hiệp
thông, đó là cách Loan Báo Tin Mừng và Sống Năm Thánh
Lòng Thương Xót thiết thực nhất.

**Xin vào trang muoichodoi.info để nghe giảng và cầu nguyện
Lòng Chúa Thương Xót mỗi ngày.*

